

Kalem Erbabı

Kültür, Düşünce ve Edebiyat Dergisi / 1. Sayı-2023

ISSN: 3023-560X

Kalem Erbabı
Kültür, Düşünce ve Edebiyat Dergisi
Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi

Yıl: 1 / Sayı: 1
Aralık 2023
Konya

İmtiyaz Sahibi ve
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Doç. Dr. Ömer Faruk AKPINAR

Editör
Eda ACAR

Yayın Kurulu
Esra ÖRS
Eda ACAR
Sümeyye ACAR
Naciye AKDEMİR
Saliha Nur AKDAĞ

Son Okuma
Esra ÖRS

Tasarım ve Mizanpaj / Kapak
Büşra Nur ELHAN

Baskı

Yazışma Adresi
dergi.kalemerbabi@gmail.com
Instagram: drg_kalemerbabi
Twitter: drg_kalemerbabi

Gönderilen yazılar yayınlansın / yayınlanmasın iade edilmez.
Yazıların tüm sorumluluğu yazarlarına aittir.
İsim belirtilerek alıntı yapılabilir.
Bu dergi Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi lisans
öğrencileri tarafından dönemlik olarak yayınlanmaktadır.

ISSN: 3023-560X

Sunuş

Eda ACAR _____ 02

Röportaj / S.Ü. İlahiyat Fakültesi Dekanı
Prof. Dr. Ramazan ALTINTAŞ ile
Hasbihal _____ 04

Şiir / Zaman

Cemal AYDIN _____ 10

Şiir / Seyr-i Âlem

Hulisi DURMUŞ _____ 11

Gezi Yazısı / Kudüs'ün Evladı Bir Rüyaı Hatırlarken

Mustafa CURUK _____ 12

Deneme / Tefekkürce Hayaller

Sümeyye ACAR _____ 18

Şiir / Suyun Kalbi

Naciye AKDEMİR _____ 19

Anı / Ürdün-40 Günlük Serüven

Tuba UĞUR _____ 20

DEKİLER

**Röportaj / Selçuk Üniversitesi Rektörü
Prof. Dr. Metin AKSOY ile Röportaj** — 24

**Deneme / Kurşun Yağmurları
İslatmış Kanla**
Arş. Gör. Esra Dürdane ÖZEKİN — 36

Şiir / Kan Çiseliyor
Mehmet ÖTLEŞ — 38

Deneme / Bir Varmış Bir Yokmuş
Esra ÖRS — 26

Deneme / Müslümanca Yaşamak
Didar Sultan TÜRKMEN — 39

Şiir / Teslimiyet
Saliha Nur AKDAĞ — 27

Şiir / Nefis Çukurunda Bir Nefes
Betül UĞUR — 40

Şiir / Bir Köprülük Diyar
Fatma Zehra AKDİŞ — 28

Şiir / Çağdaşlıkmış
Esma AKAN — 41

Deneme / Yürekten Edilen Duam
Kübra BÜYÜKTÖKE — 29

Şiir / Meçhule Giden Yol
Mervegül BIÇER — 42

**Deneme / Karanlıkların Ardından
Aydınlığa Yükseliş-Yusuf (a.s.) Gibi**
Eda ACAR — 30

Deneme / Yaşamaya Cesaret Etmek
Elif Delfin AKTAŞ — 43

Şiir / Bir Işık Bekliyorum
Mehmet Akif AĞAOĞLU — 31

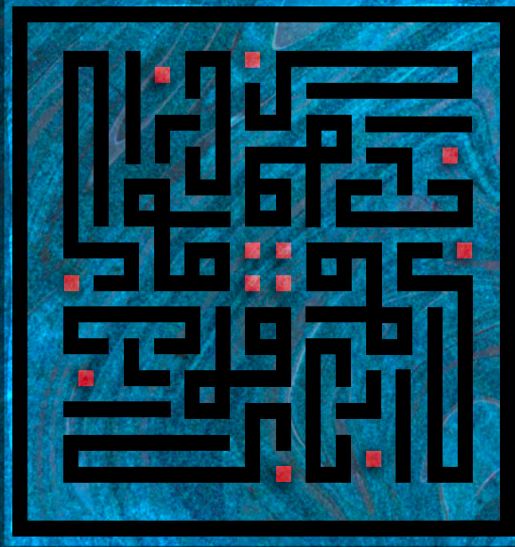
**Deneme / Nefsin Hükümdarlığından
Yükselişe**
Neriman KORKMAZ — 44

**Gezi Yazısı / Büyüleyici Bir Ülke:
Ürdün**
Melike SARI — 32

Fakültemizden Haberler — 46

**Kitap İncelemesi / Hz. Muhammed'in
Hayatı, Martin Lings**
Havva YILMAZ — 34

Hocalarımızdan Mesajlar — 48

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.
Hamd âlemlerin Rabbi olan yüce Allah'a mahsustur.

Kalem Erbabı isimli fakülte öğrenci dergimizin yayın hayatına kavuşması münasebetiyle dergimizin birinci sayısını sizlerle buluşturmanın haklı gururu ve mutluluğu içerisindeyiz. Dergi yayın süreci bizler için düşündürücü, çaba isteyen, sabır gerektiren aynı zamanda heyecanı doruklara taşıyan ve seve isteye eğlenerek ilerlediğimiz bir süreçti. Ve bu süreç sonuç ile taçlanarak en güzel yerini almaya hak kazanmıştır.

Bu yola çıkarken gayemiz Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi öğrencilerine hitap edecek bir dergi ve siz değerli öğrenci arkadaşlarımızın kültür, düşünce, edebiyat, şiir ve yazı alanlarındaki hünerlerini ortaya koymasını ve özgün eserler neticesinde fakültede bilgi ve edebiyat rüzgarının esmesini temenni etmiştik. Bu güzel çalışmayı sizlerle buluşturmak ve tüm arkadaşlarımızın yararına sunmak bizler için bir onurdur.

"Kalem Erbabı" isimli dergimizin isim manasını sizlere aktaracak olursak; "Kalem" Sözlükte "kısaltmak, kesmek, yontmak" anlamına gelen kalm kökünden türemiş bir isim olup "yontularak bir miktar kesilmek suretiyle yazı yazmaya elverişli hale getirilen araç" demektir. Bir yazı aleti olan kalem Yunanca'da "sulak yerde yetişen kamış, hasır otu, Hint kamışı" mânalarına gelen kalamos ile Latince kalamustan Arapça'ya ve oradan Türkçe'ye geçmiştir. "Erbab" sözlükte bir işten anlayan, uzman, işi yapan, sahipler, becerikli, bilen anlamlara gelmektedir. "Kalem Erbabı" İlmini, hikmetini ve irfanını en yetkin şekilde kullanarak yazıya geçirip yaptığı işin ehli olması hasebiyle kişinin yazar durumunda olmasıdır.

Dergimiz aracılığıyla içinde bulunan cevheri ortaya çıkarmanız ve yazının her alanında önemli bir seviyeye gelerek kaleminizden dökülen her harf neticesinde sizleri kalem erbabı (işin ehli- yazar) olma durumuna getirmiştir.

Filistin halkını ve Müslüman âlemini en derinden sarsan zamanın elim olayı ile karşı karşıya olmamız sebebiyle bu konuya değinmek istiyorum. Yıllardır süregelen bu dava günümüzde en büyük yüzleşme ile iç içe. Filistin halkına yönelik yapılan barınma, yeme-içme sıkıntısı, sağlık sektörünün çökertilmesi, insan yaşamına dair pozitif olan tüm olanakların devre dışı bırakılması sonucunda yapılan genelde savaş, özelde soykırım hareketi insanlığın en ince çizgisini sarsmış hâldedir. Ve bu dava uğrunda verilen binlerce şehide, bu dava uğrunda kalkan yüzlerce şehadet parmağına, bu dava uğrunda atan binlerce kalbe şahidiz... Müslümanların sonsuz teslimiyeti ve imanı çerçevesinde gelişen bu kutlu davanın zaferle sonuçlanacağına inanıyoruz ve Allah-u Teâlâdan niyaz ediyoruz.

Ey Kudüs! Ey şehitler şehri Gazze!
Özgür olduğun günü tutsak hâlde bekliyoruz.
Ve ümit ediyoruz ki elbet bir gün özgür olacaksın.
Direnişin ve nurunla etrafını parlatacaksın...

Bu çalışmanın oluşmasına zemin hazırlayan ve bizi de bu çalışmaya vesile kılan fakültemiz öğretim üyesi Doç. Dr. Ömer Faruk Akpınar hocama, dergi için danıştığımız saygıdeğer hocalarıma ve yayın kurulundaki ekip arkadaşlarıma şükranlarımı sunuyorum.

Sizleri dergimizin ilk sayısıyla baş başa bırakıyor ve keyifli okumalar diliyorum.

Editör
Eda ACAR

İLAHİYAT FAKÜLTESİ DEKANIMIZ PROF. DR. RAMAZAN ALTINTAŞ HOCAMIZLA HASBİHAL

**Değerli hocam, bize kendinizden bahseder misiniz?
Prof. Dr. Ramazan Altıntaş kimdir?**

Teşekkür ederim. Öncelikle yeni çıkaracağınız Kalem Erbabı dergisini tebrik ediyorum. Dergilerin öğrencilerimizin yetişmesine çok büyük katkısı olduğuna inanıyorum. Bu sayede nice edebiyat ve sanat alanında kabiliyetli ve yetenekli arkadaşlarımız ortaya çıkacaktır. Bizler de öğrenciyken bu tip dergiler çıkarmıştık. Çıkaracağınız Kalem Erbabı dergisinin uzun soluklu olmasını temenni ediyorum.

Bendeniz, Konya'nın Kadınhanı ilçesi Demirlük köyünde dünyaya geldim. İlkokulu köyümde bitirdikten sonra Kadınhanı Merkez Kur'an Kursunda hâfızlığımı tamamladım. Daha sonra Konya Merkez İmam Hatip Lisesine gittim. Bizim dönemimizde tek İmam-Hatip Lisesi vardı. İmam Hatip Lisesinde öğrenciyken bazı hocalarımızdan okul derslerinin dışında özel Arapça ve İslami ilimlerle ilgili dersler aldım. İmam-Hatip Lisesini yatılı okurken dolabımın kapağında tek kişilik dergi de çıkarıyordum. Hafta sonları Konya'da oturan arkadaşlarımızın evlerinde bir araya gelir kitap ve makale okur, bunlar üzerinde değerlendirmeler yapardık. Aynı zamanda bir grup arkadaşımızla da yabancı dil çalışırdık. İmam-Hatip Lisesi'nde okurken Milli Gazete ve Yeni Devir gazetelerinde yazılarım yayınlandı. Konya'da çıkan yerel bir gazetenin hicret konulu makale yarışmasında birinci gelmiştim. O günlerde Sezai Karakoç'un Diriliş, Nuri Pakdil'in Edebiyat, Ahmet Kabaklı'nın Edebiyat dergilerini ve Kadir Mısıroğlu'nun çıkardığı haftalık Sebül gazetesini takip ediyordum. Konya İmam Hatip Lisesi'ni bitirdikten sonra tek hedefim Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesinde okumaktı. Belki de bunda hâfız olmam ve Arapça dersi almamın yanında bize rol modellik yapan abilerimizin de etkisi olmuştur.

Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesine 1981 yılında başladım. İlahiyat Fakültesinde okurken Konyamızda İslami İlimler alanında öne çıkmış hocalarımızdan özel Arapça ve İslami İlimler ile ilgili dersler almaya devam ettim. Yine bir grup arkadaşımızla bir-

likte "Güldeste" adında bir edebiyat dergisi çıkardık. Ben bu dergide şiir ve günlükler yazdım. Rahmetli Necip Fazıl'ı İstanbul'da evinde ziyaret ettim. Onun küçük boy rapor kitapçıklarının birisinde yazım yayınlandı. Güldeste ekibiyle birlikte Maveria Dergisini çıkaran; Erdem Beyazıt, Cahit Zarifoğlu, Rasim Özdenören gibi edebiyatçılarımızı ziyaret eder, onlarla görüşürdük. Yine Yaşar Kaplan'ın çıkarmış olduğu "Aylık Dergi" de şiirlerim yayınlandı. İlahiyat Fakültesi'nde okurken Meram Dere mahallesi Emirler Camiinde din görevlisi olarak çalışıyordum. İlahiyat Fakültesini bitirdiğim zaman Kelam alanında yüksek lisansa başladım. Bu alanı seçmemde Prof. Dr. Şerafettin Gölcük hocamızın çok büyük etkisi olmuştur. Hocamızı sevmemiz bize Kelam ilmini sevdirdi, diyebilirim. Yüksek lisans tez konum, "Cahiliyye Toplumunun İtikadi Yapısı" Doktora tezimin konusu ise, "Kur'an'da Hidayet ve Dalalet" idi. Diyanet İşleri Başkanlığı ve Milli Eğitim bakanlıklarında çalıştım. Kısa dönem Burdur'da askerlik görevimi bitirdikten sonra Sivas Cumhuriyet Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Temel İslam Bilimleri Bölümü Kelam Anabilim Dalına Yardımcı Doçent olarak atandım. Doçentlik ve Profesörlük gibi akademik kariyerlerimi Sivas Cumhuriyet Üniversitesinde tamamladım. Sivas'ta yaklaşık 14 yıl kaldım. Çok güzel dostlarımız oldu. Akademik alanda yaptığım çalışmalar kendimin merak ettiği konular olmuştur. Ulusal ve uluslararası akademik dergilerde makalelerim yayınlandı. Aynı şekilde ulusal ve uluslararası sempozyumlara bildiriler ile katıldım.

Bu arada yayınladığım bazı kitaplarım da şunlardır: İslam Düşüncesinde İşlevsel Akıl, Pınar Yayınları, İstanbul, 2003. İslam Düşüncesinde Tevhid ve Estetik İlişkisi, Pınar Yayınları, İstanbul, 2000.

Kur'an'da Hidâyet ve Dalâlet, Pınar Yayınları, İstanbul, 2003. Bütün Yönleriyle Câhiliyye, Pınar Yayınları, İstanbul, 2007. İslam İnsanı, Suffe Yayınları, İstanbul, 1997. Din ve Sekülerleşme, Pınar Yayınları, İstanbul, 2005. Mevlânâ'da Gönül Kelamı, Vefa Yayınları, İstanbul, 2007. Esma-i Hüsna, Ankara, Nasihat Yayınları, 2016. Şiddet, Diyanet İşleri Başkanlığı Yay., Ankara, 2016. Türk Kelamcıları, Konya: Çizgi Kitabevi, 2017. Sana İtikattan Soruyorlar, İstanbul: Kitaparası Yayınları, 2018. Gençler İnançtan Soruyor, Ankara: Diyanet Vakfı yayınları, 2020. Dakîku'l-Kelam-Kelam Kozmolojisi-ne Giriş- (Ahmet Metin Kandemir'le birlikte), İstanbul, Kitaparası Yayınları, 2020. Mülhatü'l-İtikat, İzzettin b. Abdüsselam'dan çeviri, Ankara: Ankara Okulu, 2021.

2009 yılında Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'ne atandım. 2011-2015 yılları arasında DİB Din İşleri Yüksek Kurulu Üyeliğinde bulundum. 2014-2019 yıllarında Necmettin Erbakan Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dekanlığı yaptım. 2019 yılından itibaren de Selçuk Üniversitesi İslami İlimler Fakültesi Dekanlığına atandım. 2023'te ismi 'İlahiyat' olarak değişen bu fakültede göreve devam ediyorum.

Hocam, okuma konusunda ve tavsiye edeceğiniz kitaplar hakkında ne söylersiniz?

İlahiyat Fakültesi öğrencilerimiz kendilerine bir hedef tayin etmelidirler. Biz toplumun hakem kişileriyiz. Aynı zamanda dünyaya hitap edebilecek bir bilgi birikimine sahip olmamız gerekiyor. Bunun için de başta iyi derecede Arapça ve bir Batı dili öğrenmemiz gerekir. Dijital dünyadan da kopmadan bu dünyaya güzel mesajlarla katkıda bulunmalıyız. Sosyal medyada da biz olmalıyız ama kendimizi bu dünya ile de bağımlı hale getirmemeliyiz. Nuri Pakdil, bir gün 24 saattir. Arkadaş sen bir günde 48 saat okumalısın, der. Dolayısıyla mutlaka bir okuma programımız olmalıdır. Bu konuda hocalarımızdan yararlanabiliriz. Ben burada şu kitaplar okunmalı diye bir kitap isimleri listesi vermeyeceğim. Genel ifadeler kullanacağım. Ömür kısa. Bu kısa zamanda okunması gereken kitaplar okunmalıdır. Başta mu'teber bir âlimin tefsiri baştan sona okunmalı. Yine altı hadis kitabından en az şerhli olan birisi okun-

şerhli olan birisi mutlaka okunmalıdır. Kur'an ve Hadis kültürüne sahip olmalıyız. Tren rayı gibidir, bu ikisi.. Bununla birlikte Kelam ve Akaid ilimleriyle ilgili kitaplar okunmalı. Herkes Bir İslam İlmihali de okunmalıdır. Bireyi tanımak için psikoloji, toplumu tanımak için sosyolojiye dair seçkin kitaplar okunmalı. Ayrıca insanlık düşüncesini tanımak ve muhakeme gücümüzü geliştirmek için genel felsefe ile ilgili bir kitap da okunabilir. Elbette diğer İslami ilimlerle ilgili okumalar da yapmalıyız. Siyer başta gelir. Fıkhu's-Sire gibi kitaplar okunabilir. Güncel İnanç ve fıkıh sorunlarıyla ilgili kitaplar da takip edilmelidir. Mezhepler tarihi ile ilgili bir kitap ve günümüzün dini akımlarını tanıtan kitaplar da önemlidir. Hayatü's-sahabe ve rical kitaplarını da bu okuma programına eklemek gerekir. Bu konuda Halil İbrahim Delen'in hazırladığı, bizlerin de katkısı olan ve

Erkam Yayınları'nın çıkardığı İslami İlimler Rehberi adını taşıyan eser mutlaka okunmalıdır. Okuma programımızda yakın tarihle ilgili kitaplara da yer verilmelidir. Kitap okurken önemli yerlerin altı çizilmeli ve kenarlara notlar düşülmelidir.

Saygıdeğer hocam, Meslek seçimi sizce önemli midir? Meslek seçimi konusunda kararsızlık yaşayan biz gençlere neler söylemek istersiniz?

Meslek seçimi tabii ki çok önemlidir. Bu konuda siz öğrencilerimize yardımcı olmak için geçtiğimiz yıllarda iki konferans düzenledik. Diyanet İşleri Başkanlığımızdan ve Milli Eğitim Bakanlığı Din Öğretimi Genel Müdürlüğünden en üst düzeyde yetkili hocalarımız konferanslar verdi. Bu konferanslardan birisinin adı "İstihdam İmkânları Açısından Diyanet İşleri Başkanlığı" bir diğersinin adı ise, "İstihdam İmkânları Açısından Milli Eğitim Bakanlığı Din Öğretimi Genel Müdürlüğü" idi. İlahiyat Fakülteleri ve İslami İlimler Fakülteleri mezunlarımız iki alanda daha çok çalışmaktadır. Diyanet İşleri Başkanlığı Din Hizmetleri alanı. Buralarda din görevlisi, müftü, vaiz, Kur'an Kursu öğreticisi gibi görevler yapılmakta. Diyanet İşleri Başkanlığının yurt içi ve yurt dışı görevlerinde büyükelçi, müsteşar, ateşe olarak çalışanlar da var. Başkanlık bünyesinde yüzlerce uzman konumunda çalışanlar mevcut. İkinci olarak mezunlarımız, Milli Eğitim Bakanlığına bağlı okullarda Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmeni,

İmam-Hatip Liselerinde Meslek Dersleri Öğretmeni olarak istihdam edilmektedir. Bu mesleklerin dışında Milli Savunma Bakanlığında subay, hastanelerde dini rehber olarak da çalışma imkânları vardır. Akademik çalışma eğilimleri olanlar dil, ALES sınavlarına girerek belli bir başarı puanı aldıktan sonra İlahiyat Fakültelerinde akademik hayata atılmaktadırlar. Hatta tamamen mesleki çalışmaların dışında: gazeteci, televizyoncu, yazar, sanayici, iş adamı, siyasetçi vb. gibi toplumun çeşitli mesleklerinde iş üreten insanlar da olabilmektedirler. İlahiyat ve İslami İlimler Fakülteleri mezunlarının iş açısından önleri açıktır. Şahsen ben dünyaya bir defa daha gelecek olsam, aynı mesleği seçerdim. Hem Allah'ın dinine yardım ediyorum hem de bu meslekten geçimimi sağlıyorum. Allah'ın dinine çağırandan daha güzel ne vardır? Çok güzel bir mesleğe sahibiz. Her ne olursak olalım, sevdiğimiz mesleği yaparsak, o meslekte hem başarılı oluruz hem de faydalı oluruz. Şimdiden öğrencilik döneminizde önünüze bir hedef koymalısınız ve o alanda ilerlemelisiniz. İnanın fakülte yılları çok çabuk geçecektir. Mesele fakülteyi bitirmek değil, esas olan bilgi ile donanarak bitirmektir. İçi dolu bir pet şişeyi attığın zaman küt diye bir ses çıkarır. Boş pet şişesini attığınız zaman da uçar gider. Bizler içi boş pet şişesi gibi değil, içi dolu pet şişesi gibi ağırlığı olanlardan olmalıyız. Bunun içinde sürekli kendimizi mesleki alanda yetiştirmenin gayret ve çabası içinde olmalıyız. Tekrar ediyorum. İçinizden hangi mesleğe karşı muhabbetiniz varsa ona dönük okumalarda bulunun ve o alanın örnek ve başarılı kişilerini takip edin. Rol model olarak alın. Ameller niyetlere göredir. Allah'ın izni ve keremiyle niyetiniz ne ise bir gün ona kavuşursunuz.

Peki tarihinden ve geleneğinden koparılmış genelde İslam dünyası özelde gençlerin yaşamış olduğu inanç ve ahlak deformasyonu (deizm) hakkında neler söylemek istersiniz?

Sevgili gençler. Gelenek asıl, yenilik elzemdir. Fakültede; tefsir, hadis, fıkıh, kelam, akaid, tasavvuf, İslam tarihi, mezhepler tarihi gibi geleneksel ilimleri gönülden gelen bir istekle tahsil ediniz. Burada şunu söylememe izin veriniz. Elbette geleneğin sadece hâfız ve muhâfız olmak da sorunu çözmez. İslam'ı bir bütün olarak öğrendikten sonra eksiklikleri görür ve şunlar yapılmalıdır, dersiniz. Toplumu tanır, onun sorunlarını kavrar ve o sorunlara ikna edici cevaplar verebilirsiniz. Bilgi temelli altyapı olmadan toplumun ihtiyaçlarını anlayamayız ve problemlerine cevaplar veremeyiz. Bizler İlahiyat tahsil etmede ne salt gelenekçi ne de salt yenilikçiyiz. Zamanın ruhuna göre hepsiyiz. Böyle bir bakış açısına sahip olanlar ancak asrın idrakine İslam'ı söyledikleri gibi kendileri de söyleyebilirler. Ezberci olalım ama salt ezberci de olmayalım. Yerine göre eleştirel bir akla sahip olalım. Temel klasik İslami İlimlerin yanında bu çağı anlayan âlim ve mütefekkirlerin çağdaş İslam yorumlarından da haberdar olalım, yararlanalım. Mutlaka okuduğumuz dini bilgiler bu çağın sokağına, inanç temelli sorunlarına ne diyor? Hep bunları düşünelim. Bizler onuncu yüzyılın din diliyle içinde yaşadığımız gençlerin sorunlarına cevaplar veremeyiz. Bilgimizi, konuştuğumuz din dilini yenilememiz gerekir.

Sokaktaki insanımızın sorunlarıyla ilgilenmeyen bir dini düşünce arkaik kalır. Dolayısıyla bu konuda mutlaka klasik dini kaynaklarımızı okumakla birlikte yeni şeyler söyleyebilmek için de çağımızdan haberdar olmamız gerekiyor. İslami ilimleri anlamada bilgi felsefesi ve anlama yöntemleriyle ilgili de kitaplar okumalıyız. Bir İlahiyat ve İslami İlimler talebesinin bu konuda çok yönlü okumalar yapması gerekiyor. Eskiden savaşlarla ilgili konuşurken “Delikli demir çıktı, mertlik bozuldu” derlerdi. Şimdi de sosyal medya çıkınca bu işler çok değişti. Artık gençlerimiz kitap okumuyor sosyal medyadan besleniyor. Necip Fazıl’ın dediği gibi “Oluklar çift; birinden nur akar birinden kir” misali sosyal medyada her türlü bilgi akışı var. Bu bilgi akışı Müslüman’ın varlığına da etki ediyor. Bakın ben hep şunu misal veririm: Suyun üç vasfı vardır, değil mi ? Rengi, tadı, kokusu. Bunların vasfı değişmemesi lazım, değişirse o su mâ-i müsta’mel yani kullanılmış su olur. Biz Mâ-i mutlak su istiyoruz yani temiz su. Bu gürül gürül akan bilginin arındırılması için mâ-i müsta’mel olan bu bilgileri ma-i mutlak haline çevirmek için de bizlerin katkıda bulunması gerekiyor. Bunu yapabilmek için dediğimiz gibi kendimizi İslami bilgi alanında çok iyi yetiştirmeliyiz. Çağımızın inanç problemlerine nasıl çözümler önerebiliriz, nasıl bir çözüm ortaya koyabiliriz? Bu sorulara kapsamlı cevaplar üretmeliyiz. İş geliyor, çok okumaya, çok düşünmeye ve muhakeme gücünü geliştirmeye. Son dönemlerde değişik ideolojilere mensup olan düşünceler sosyal medya ortamlarından filtresiz bir şekilde akıyor. Bu akışın adı; Ateizm, Agnostisizm, Deizm vs. olabiliyor. Ön alma diye bir şey vardır. Biz ön almak için bu düşünceleri saplantı haline getiren gençlerimizi o akıp giden ırmaklara el atıp onları kurtarabilmemiz için başta bizim bu konularla ilgili iyi yetişmemiz gerekir. Deizm de bunlardan birisi. Bazen bu düşünceler mevsimlik düşünceler de olabiliyor. Bu sene Deizm bir başka sene Ateizm bir başka sene Feminizm, sekülerizm gibi rüzgârlar esiyor. İyi düşünen istikbali iyi okuyan bir insan, gençliğimizin veya insanlığın gidişatının nereye gittiğini iyi tespit edip ona göre kendini hazırlamalıdır. “Sana İtikattan Soruyorlar”, “Gençler İnançtan Soruyor” kitaplarımızda başta deizm olmak üzere günümüzün inanç sorunlarına ve bu sorunların çözümlerine yer verdik. Örnek olması açısından zikrediyorum. Bu eserlerde Allahsız düşüncelerin kaynaklarına, sebeplerine değindik ve çözüm yollarını gösterdik. Gençler, bu sorunlar her dönemin inanç sorunları.

Bazen dalgalar gibi yerinden fırlıyor, bazen de sönüp gidiyor. Örneğin, deizm miladi onuncu yüzyılda da vardı. Fakat adı değişti. İmam-ı Matürîdî’nin Kitabı’t-Tevhid isimli kitabını okursanız orada geçtiğini görürsünüz. Bu eserin nübüvvet bölümünün girişinde “Allah’a inandığını söyledikleri halde vahye, peygambere, mucizeye gerek yoktur. Akıl bunların işlevlerini yerine getirir, diyenler var.” diyor. Tam da Deizmi anlatıyor. Deizm adlandırması 16. yüzyıl Avrupa’sında ortaya çıkmış bir kavramsallaştırmadır fakat dikkat edersek bu kavramın içeriği bütün dönemlerde var. Bu küfür rüzgârlarından korkmamak lazım. Bizim inancımızda yaratmak da yönetmek de Allah’a aittir. (el-Araf 7/54.) Deistler yaratıcı Allah’ı kabul ediyor ama yönetici Allah’ı kabul etmiyor. Yöneticilik içerisinde peygamberlik, vahiy ve ahiret inancı var. Bunlar olmadan iman olmaz. Akıl, dinden yardım almadan tek başına kâmil yaşam ilkeleri çıkaramaz. Deizmin ortaya çıkışında birçok sebepten bahsedilebilir.

Yapılan bir alan araştırmasında boşanan aile çocuklarında daha çok görülmüş. Bu boşanmanın başka etkenlerini düşünmeden faturayı (hâşâ) Allah’a kesme var. Bununla birlikte son dönemlerde İslam dünyasında İslam’ı ve Müslümanları itibarsızlaştırmak isteyen Batılı güçlerin İslam dünyasında çakma örgütler kurmaları. (İşid, Şebab gibi.) Bu örgütlerin Müslüman insanın kanını akıtması bir de bunun adına 'cihat' denmesi... İşte gençlerimiz böyle bir inancı haklı olarak sorguluyor.

Yine İslam dünyasında insan hakları alanında ihlaller ve her türlü adaletsizlikler kol geziyor. Bu yapılanlar nasıl İslam ve Müslüman etiketi taşır, diyorlar. Hâlbuki gençlerimiz bilmiyorlar ki, elbette bu İslam adına yapılanların İslamla bir alakası yok. Sömürgeciler İslam topraklarında bu tür çakma örgütler kuruyor, sonra eylem yaptırıyor, arkasından da terörizmle savaş adına İslam topraklarını işgal ediyorlar. Kuklacı ve kuklaları gençlerimizin iyi tanınması lazım. Bunun için de İmam-Hatip, İlahiyat ve İslami İlimler talebelerimize büyük görevler düşüyor. Yukarıda ismini andığımız örgütleri açıkça ABD emperyalizminin kendisinin kurduğunu, kendisi ikrar ediyor. Bu sebeple Müslümanlarda bilgi ve bilinç gelişmedikçe bu oyunları bozmak güçleşir. Deizm ve Ateizm gibi inkârcı akımların tuzağına düşen gençlerimiz ayrıca anne ve babalarının dindarlığına da itiraz ediyorlar. Baskıcı bir dindarlık olarak görüyorlar. Elbette bu iddialarında da haksız değiller. Bugünün gençliği itici bir dindarlık istemiyor. Bu gençler, İslam dünyasında olup bitenleri sorguluyor. Bunlar diyor ki,

cihat adına niye kan döküyorlar, niye kanlı kartpostal gösteriyorlar, diye sorguluyorlar. Tekrar ediyorum, çevrelerinde adaletsizlikleri görüyorlar, sınıfsal ayrımları görüyorlar, refahın şımarttığı açgözlü adamları görüyorlar. Bunlar Müslümanım diyorlarsa, biz Müslüman değiliz deyip inkarcı akımların ağına düşüyor. Bu sebeple gençlerimize doğru rehberlik yapmak gerekiyor. Gençlerimiz güven kaybı yaşıyor. Umduğu dağlara kar yağdığını görünce başka sığınaklar, limanlar arıyor. Bu olumsuzluklar nedeniyle, dini müesseselere, dini oluşumlara güvenmiyor. Din adamlarına güvenmiyor. Bütün bilgi kaynaklarını bir kenara itip sadece Kur'an meali okuyan gençlerimiz var. Kur'an mealiyle ne derece Müslümanlık olur? Ben sadece Allah'a inanıyorum, sadece Kur'an okuyorum, diyor. Diğer yorumları kabul etmiyor. Akranları olan sizler bu gençleri ikna edebilirsiniz, ama iyi bir bilgi ve bilinç donanımı şartıyla. Bir de amelsizliği deizm olarak değerlendirenler var. Doğru teşhis koymak gerekir ki, tedavi edelim. Onun için gençleri iyi anlamalı ve onların sorunlarını çözmeye doğru bir şekilde odaklanılmalıdır. Gençlerimiz niye Ateizme, Deizme, Agnostisizme, Feminizme, Sekülerizme kayıyor? Sebepler mutlaka bulunmalı ve ona göre mücadele edilmelidir. Bunu da yapacak olan; İlahiyat ve İslami İlimler Fakültesi, İmam Hatip neslidir. Yani bizler bu mücadeleyi yapacağız. Ondan diyorum çok okumalıyız. Nuri Pakdil'in dediği gibi yirmi dört saat içinde kırk sekiz saat okumalıyız. Sevgili gençler! Unutmayalım, bizi hayata taşıyacak olan ve sorunların üstesinden getirecek olan hayatlı din ve dinli hayat gerçeğidir.

Hocam, iyi yetişmemiz konusunda bizim gibi gençlere ne gibi tavsiyelerde bulunursunuz?

İslami mücadelede çağımızın gençlerinin sorumlulukları çok büyüktür. Hayatınızda daima ilim, amel ve ihlas üçlüsü eksik olmasın. Biz İslamolog yetiştirmiyoruz. Batı'da da İslam çalışmaları yapan Hristiyan ve Yahudi ilim adamları var. Arapça öğrenmiş, tefsir, kelam, hadis çalışan müsteşrikler var. Bizim onlardan farkımız bilgi ile birlikte inandıklarımızı samimiyetle yaşamaktır. Yaşayanın söylediği başkasına tesirli olur. Bizler temsil Müslümanı olmalıyız. Gençler! İslam, Uzak Doğu'ya İslam âlimleri kanalıyla değil Müslüman tüccarlar kanalıyla gitti. Onların İslam'ı yaşamaları diğer insanlar üzerinde tesir bıraktı ve kara kıta İslam'ın nuruyla aydınlandı. Bizim bugün bilen, okur yaşarlara ihtiyacımız var. Şu anda biz bir kampüste yaşıyoruz, burada dünyanın değişik ülkelerinden gelen uluslararası öğrenciler var. Çok farklı alanlarda eğitim görüyorlar. Onların hiçbirini birbirinden kesinlikle ayıramayız. Çünkü hepsi ümmetimizin çocukları. Hz. Âdem'in evlatları. Bu akranlarınızın, arkadaşlarınızın belki dinle, diyanetle, bizim değerlerimizle irtibatı olmayabilir. İşte bizler bilgi, birikim ve yaşantımızla, merhamet ve şefkat dilini kullanarak onlara ulaşmaya çalışmalıyız. Bu noktada biz İlahiyat Fakültesi öğrencilerine büyük görevler düşüyor. Bunlardan ayrıışmadan, kopmadan, onların içinde kalarak; yaşantımızla, duruşumuzla, inancımızla, giyim kuşamımızla örnek oluşturma, bilgimizi ve çayı-

Fotoğraf: Doç. Dr. Ömer Faruk AKPINAR

mızı-çorbamızı onlarla paylaşma cihetine gitmeliyiz. Veren el, alan elden üstündür. Bu hizmetleri yerine getirirken, kendinizi küçük görmeyin, ben ne yapabilirim? demeyelim. Bizim de yapabileceğimiz çok şeyler var. İmkânımız olduğu halde yapmadıklarımızdan da hesaba çekileceğiz. Peygamberimiz kendi çağında gençlere çok büyük değer verdi. Onları değişik görevlerle görevlendirdi. Peygamberimiz genç sahabeden Musab b. Umeyr'i Medine'ye gönderdi. Medine'de girmedığı ev kalmadı. Medine'nin hicrete hazırlanmasında tek bir kişi bunu başardı. Peygamberimiz Muaz b. Cebel'i Yemen'e gönderdi. Yemen'in İslamlaşmasına büyük katkı sağladı. Erkam b. Erkam Mekkede Müslümanlara evini açtığında 18 yaşındaydı. Musab b. Umeyr Medine'ye gittiğinde 25 yaşındaydı. Muaz b. Cebel Yemen'e gittiğinde o yaşlardaydı. Usame b. Zeyd, ordu komutanıyken 18 yaşındaydı. Zeyd b. Sabit vahiy komisyonuna seçildiğinde 21-22 yaşlarındaydı. Cafer b. Tayyar Habeşistan'a hicret ettiğinde 25 yaşındaydı. Habeşistan kralı Necaşi'ye İslam sunumunu o yaptı. Necaşi'nin Müslüman olmasında Cafer b. Tayyar'ın İslam'ı anlatmasının çok büyük etkisi oldu. Cemil Meriç büyük bir yazarımızdır. Tabii ki ömrünün çoğu sosyalist-komünist olarak geçmiştir. Onun Mağaradakiler diye bir kitabı var. Onu okumanızı tavsiye ediyorum. Bu kitabın sonunda ek bir bölüm var, yapıtlar diye yazıyor. *"İstanbul'dan Konya'ya yaptığım bir yolculukta Konyalı bir üniversite talebesi benim düşüncelerimin değişmesine vesile oldu"* diyor. Müslüman olmasını sağlamış. Biz ne yapabiliriz diyoruz ya biz çok şey yapabiliriz. Mesela, Rahman Suresi indiğinde Mekkede Harem-i Şerifte Abdullah b. Mesut (r.a) onu okudu. O beden olarak küçük cüsseli bir sahabeydi ama imanı volkan gibi püskürüyordu... Necip Fazıl'ın Gençliğe Hitabesini mutlaka okuyun. O, *"Meydan yerinde kim var deyince, sağına ve soluna bakmadan*

ben varım diyen bir gençlik" sözünü, Abdullah b. Mesut'tan mülhemle söylemiştir. Bizler, zaman bendedir ve mekân bana emanettir şuurlunda olmalıyız. Bizlerde bir dava ahlakı olmalıdır. Bir dava adamı diyor ki: *"Ey Müslümanlar! Sizler İslam'ı eğer bedenlerinizde yaşarsanız, Allah onu beldelerinizde yaşatır."* Şimdi bu yaşantı olmazsa biz kime ne diyeceğiz... *Ey iman edenler! Yapmadığınız şeyi niçin söylüyorsunuz?* (es-Saf 62/2.) diyor, Kur'an-ı Kerim. Yani sözümüz ve davranışlarımız uyuşacak. Böyle bir dava delisi gençlik olacağız. İyi yetiştireceğiz kendimizi, iyi okuyacağız. Sözümüzle, tebliğimizle, tebyinimizle, eylemlerimizle İslam'ı bulduğumuz yerde temsil edeceğiz. Bu alanda bugün Müslümanların en büyük sorunu temsil krizidir. Bugün İslam dünyasında hangi dilde olursa olsun İslam'ı anlatacak ilahiyatçılarımız, akademisyenlerimiz var ama temsil edecek insanımız çok az. Lafoloji Müslümanlığından temsil Müslümanlığına bir türlü geçemiyoruz. Hâl ve kâl Müslümanlığını birlikte buluşturmalıyız. İşte o zaman bizden beklenen görevi yapmış oluruz,

- Muhterem hocam, verdiğiniz bilgilerden dolayı çok teşekkür ederiz.

- Ben de çok teşekkür ederim.

Röportaj: E. da ACAR
Sümeyye ACAR
(4-B/İ.Ö)

ZAMAN

Zaman, derin bir uykuda hatırlanmayan bir rüya,
Fırtınanın esen rüzgârında ufalanan bir yaprak,
Okyanusun derinliğinde görünmeyen bir inci,
Uzayın boşluğunda olmayan bir gerçek,
Güneşin ışığında eriyen bir buz kütlesi,
İnsanın ciğerlerinde barındırdığı bir nefes,
Yağdığında avucumuzun içinde eriyen bir kar tanesi...

Akıp gider kitapların tozlanmış sayfalarında,
Hüznün ve neşenin barındığı kocamış gönüllerde,
Yağmurla toprağın birleştiği yerde,
Toprağı yırtan filizin omuzlarında,
Düşen yaprağın zarif hareketinde,
Yanan odunun ateşinde küllenir zaman,
Dumanın gökte kaybolduğu yerdedir zaman...

Cemal AYDIN

2023 Mezonu

Seyr-i Âlem

Baksak Ŗu tabiata göreceğiz aslında
Bakmakla görmeyi asla bir sanma
Her bakan görmez, belki bakar m
Kalbiyle bakan görür sanatı açıkça

Yaęmuru izliyorum bir cam kenarında
Rahmettir yağmur, ah Ŗu ŖimŖek olmasa
Çakar ŖimŖek, ince ip gibi bir anda
Rahmetle azabın farkı, o ince çizgi aslında

Ormanda yürüyorum aęaçlar altında
Bu yeŖillik bilirsın nefestir sana
Bu aęaçlar bilirsın ateŖtir sana
Bu yemiŖler bilirsın rızıktır sana

Acizlięini greceksın göğe baksın da
Lâkin hizmetkrın bileceksın gneŖi de ayı da
TaŖ deęmez bu göğe, gneŖi yakmaz da
Ne yapardın Allah'ın rahmeti olmasa?

KuŖ uçmaz kervan geçmez daęlarda
Sırtındadır hep; sağlam, dimdik ayakta
Bereket vardır vadilerinde, su yolunda
Nimetler senin için bu eŖsiz doęada

Kendini greceksın, toprağa baksın da
Toprak sana hayat verecek bol hasatla
Hayatında alacak eninde sonunda
Ne kadar byklenirsen gireceksın en altına

Anlatmıyorum hikaye gerçekler ortada
Samimiyetin kimseyle değil evvela O'nunla
Sen gelsen bir adım, o gelir kulala
Basiretle bakarsın greceksın pekala

Hulisi DURMUŖ
(2-A/N)

Havaalanında başlayan heyecanlı ve titrek bakışlar içindeki rüyayı, miraca yükselmenin esenliğine ulaştıktan sonra yerini havaalanı trajedisi ile bitirmeye bırakmıştı...

Hepimiz kendi nezdimizde benliğimizi Kudüs şuurunu olan insanlar olarak görürüz. Kudüs bilinci olan, Kudüs'ü düşünen, üzülen insanlarız hatta kendimizce mücadele verdiğimizizi algılarız.

Konya Büyükşehir Belediyesi'nin Kademe Gençlik Programı Kültür ve Tarih Projesi kapsamında kendi alanlarında çok değerli hocalarımızla beraber dört haftalık Kudüs eğitimi ve bu eğitim içeriği olarak iki gün yoğunlaştırılmış tarihi ve kültürel eğitim bunun ardından oranın sosyolojik ve çevre şartlarını daha iyi özümsemek için iki gün film okumaları, iki gün de kitap okumaları ve bu eğitimlerin sonunda katılan katılımcıların yaptığı özgün slayt sunumları neticesinde sürecimizi tamamladık. Bilgi ve bilincimizi artırıp tazeledikten sonra sahaya indik. Sahada Tel Aviv, Yafa ile başladığımız Kudüs ile devam ettiğimiz ziyarette El-Halil şehri, Eriha ve Batı Şeria ile Kudüs akademisinin tamamlanmasının neticesinde böyle bir makale ve gezi yazısı yazmayı düşündüm.

Bu yazımda değerli okuyuculara duyguyu olabildiğince asgari tutup bilgiye boğmadan tefekkürlü bir yolculuğa çıkartmak istiyorum. Filistin'in gittiğimiz şehirlerdeki Müslüman halk; özelde Mescid-i Aksa'daki Yahudi, Hristiyan, Ermeni mahallelerini bilgiye boğmadan ele almaya çalışacağım. Takip edeceğim usulde Müslümanlar, Yahudiler ve Hristiyanlar olarak hepsini kendi bağlamında inceleyip hepsini bir potada birleştirecek ve ortak çıkarımlarda bulunacağım. Tarihi ve mimari yapıların geneli hakkında bilgilere çok derinlikli girmeden öz olarak bize ne gerekiyor, biz ne yapmalıyız, biz neresindeyiz yeni dünyanın gibi sorularına cevap aramaya çalışacağım.

Konumsal ve mekansal olarak bütüncül okumaya dair bir yol izleyeceğim. Ziyaret ettiğim her bir mekanda takip ettiğim usul sadece izlemek ve orayla ruhsal olarak bütünleşmek oldu. Müslümanların camiasında bu benim maneviyatımı yükseltirken Yahudi ve Hristiyan camiasında tarihi perspektifi yakalamamı sağladı. Benim üzerinde en çok durduğum konu ise Müslüman, Yahudi ve Hristiyan topluluklarının her bir meşrebinde psiko-sosyal yapılarını tahlil etmeye gayret etmekte. İncelemenin ana merkezinde Müslüman genç ve çocuklar, Yahudi gençler ve çocuklar son olarak Hristiyan gençler ve çocuklar yer alıyordu. Yaş aralığı ise 7-8 yaşından itibaren 20-25 yaş aralığı idi.

Diğer bir üzerinde yoğunlaştığım üst başlık da teknoloji ve güvenlikte İsrail'in hâli hazırda kullanmış olduğu alt kollarıydı. Biraz da olsa üzerinde durmak istediğim konulardan birisi de sosyo-ekonomik yoksunluk ve ruhsal yapıda etkisine değineceğim.

Filistin şehirleri içerisinde hâli hazırda baskının en yoğun yaşandığı dost şehriyle başlamak istiyorum. Utanç duvarlarının ardında yaşayan kalbin son çırpınışları El-Halil, Dördüncü Haremeyn olarak bilinen Halil camii ve çevresi, Yunus makamı ve çevresi, Halil şehrinin merkezi olarak müşahit olduğumuz her şeyde buradaki insanların halleri bu ise Gazze ve Nablusada ki insanların hâli nasıldır acaba dedirtti. Hayfa'dan başlayan Osmanlı kokusu burda da kendini hissettirdi. Halil camii içerisindeki II. Abdülhamit Han'ın gönderdiği iki adet büyük yağdanlıklar ve üzerlerindeki Abdülhamit Han'ın mührü tüylerimizi diken diken etmişti. Yine Osmanlı döneminden kalma TİKA'nın yürüttüğü aşevinden çocukların kiloluk bidonlarla evlerine çorba götürmeleri ise ayrıyeten dikkat edilmesi gereken bir husustu. Bir yerdeki halkın ekonomik haritası hayatlarının her alanında kendini göstermesi hasebiyle burada yaşanan kardeşlerimizin

durumları buna hakimlik ediyordu. Psiko-sosyal yapı olarak Müslüman cemaatin ne kadar büyük bir yük altında ezildiklerini hem de buna yarım asırdan fazladır dayandıklarını kanlı canlı görmek üstündeki ağırlığı daha da iliklerimize kadar hissetmemizi sağladı. Halil Camii %63 Sinagog %37'lik camii kısmıyla Yahudilerin etkin ağırlığını sürdürdüğü bir mekandı. Kudüs şehrine girişler ve Kudüs şehrinde çıkışlar yasak olduğundan dolayı Halil'de yaşayanlar ve Kudüs'te yaşayanlar arasında birlik ve irtibat kalmamış vaziyetteydi. Halil halkının yılması ve pes etmesi için yapılan ekonomik ve açık hava hapishanesini andıran ambargo, insanları ruhsal olarak çarpmış bir vaziyetteydi. Psikolojik olarak insanların halleri şehrin havasına öyle bir karışmış ki inanılmaz bunaltan ve içini boğan havanın sirayeti adeta oradan kendimizi can havliyle dışarıya atmamıza sebep oluyordu. Bizi misafir olarak bu duruma düşüren Halil şehri, yediden yetmişe insanları ne boyutta etkilediğini göstermiş oldu. Çocuklar başta olmak üzere annelerimizin, babalarımızın ve kardeşlerimizin neden bunaldığı; Yahudilerin neden onları ezmeye çalıştığını anlatmalarına hacet kalmadan yüreklerimiz hissetti. Sadece Ürdün tarafına açık olan Halil şehri bu açıdan biraz daha rahat. Nablus ve Gazze şehirleri gibi daha kara kutu değildi. Kardeşlerimizin yıllardır yanı başlarındaki Mescid-i Akşa'ya gidemiyor oluşları yapılan bütün baskılardan daha çok onları yıpratmış hâl dillerinden anlaşılıyordu. Hatta oraya gelen ziyaretçilerin otobüslerine zorla binmeye çaba göstermeleri ve Akşa'ya gitmek istemeleri bunun bir örneğiydi.

Halil şehrinin yolunda Yahudilerin işgal modellerinden en ağırlarından birini de böylece görmüş olduk. 1947 yılından beri işgalci İsrail insanı, ilk etapta merkezi yerleri işgal etmiştir. Bunun getirisi olarak diğer bölgeleri işgal etmesi daha kolay lokma hâline gelmişti. Bir örnek ile açıklayacak olursak: İşgal için harekete geçtikleri bölgede orada yaşayan mazlum Müslümanları şehit etmelerinin ardından, işgal ettikleri bölgeye konteynırlar getirip ilk adımı böyle atmış oluyordular. Utanç duvarlarının kapatamadığı aşağılık konteynırlar ve Müslüman köylerin durumu insanı çok etkiliyordu. Bir taraftan sessizliğe ve karanlığa bırakılmış müslüman ailelerin evleri ve yanı başlarında konteynırlarda yaşamaya başlayan Yahudi aileler...

Bir başka perspektiften bakıldığında buradaki güvenlik sistemlerinin ve silah sistemlerinin fazlalığı buna istinaden teknolojik açıdan fakir ve garip bırakılmış Halil sakinleri dikkatimi çekti. Aklıma Türkiye tasavvuru gelmeden edemedim. Darbe giri-

şiminde ellerinde olan medyayla halkı ne yapacağını bilemez halde iken onları âdete çarpılmış ve boşlukta kalmışçasına bırakan medya ve Halil şehrinin bir üst dışarıya haber gitmemesi için yapılan kitle iletişim ambargosu. Müslümanlar başta olmak üzere, müslüman ülkelere burada olup biten ile kendi çılgınlıklarında acılarını yaşamaya terk edilmiş kardeşlerimizin sesleri gelmemesi ama neden? Neden ki en çok Kudüs şehrinde haberdarız da Gazze, Nablus ve Halil'den değil..? Velhâsıl Halil şehrine yapılan psikolojik baskıyı her birimiz fazlaca hissetmiş olduk.

Mübarek topraklarda şimdi sıra nezih ve lüks yaşantının yahudilerce keyfi çıkarıldığı Tel Aviv namıdiğer kardeşlerimizin boynu bükük ama vakarlı yaşamlarını sürdürdüğü Yafa şehri. Gökdelenleriyle karşılayan Tel Aviv'i meşhur bahçeleri ile insanı cezbediyor. Osmanlı'nın son dönemlerinden imzaların bulunduğu Yayfa'dan Yahudi mekanlarını görmek ise bir özentilik doğuruyordu. Yahudilerin konforun üst düzeyde olan lüks yaşantıları insanlar tarafından 'yaşamadığımız hayat daha iyidir' bağlamında inanılmaz yaşama arzusu meydana getiriyor. Paranın ihtişamını iliklerine kadar hissettirmiş oluyordu Tel Aviv.

Buradan geçişimiz ise nabzın en şiddetli attığı yerlerden birisi Kudüs şehri. Tansiyonun kemiğe dayandığını hissettiren kutsal belde. Müslüman otellerinin burada bulunmasının neticesinde vaktimizin büyük bir kısmını burada geçirmiştik. Burada yaşayan halkın maddi durumu Filistin şehirleri içerisindeki en iyi sosyo-ekonomik yapıya sahipti. Çünkü Yahudilerin en çok burada bulunmasının neticesinde onlarla beraber paranın da Kudüs şehrine akmasına sebebiyet veriyordu. Tek Yahudiler değil Hristiyanların burada çoğunlukla olmaları da buna etki ediyordu. Filistinliler içerisinde ekonomik olarak en rahat yaşayan yer kesinlikle Kudüs şehriydi. En dipleri gören kardeşlerimizin ise Gazze, El Halil ve Nablus şehirleri olduğunu görmüş olduk. Yahudilerin lüks ve nezih hayatlarından fark edilmese bile müslümanlarda se-

bepleniyordu. Kudüs genelde Mescid-i Aksa, özelde nereye adımıymızı atsak üç semavi din ve bu dinlere mensup insanlar bir arada nefes alıyorlardı. Tansiyonun yüksek olmasının başlıca sebeplerinden birisi buydu. Şahsım adına buradaki Yahudi ve Müslüman çocukları ve gençleri bol bol izlenim fırsatı buldum. Kudüs şehrini farklı açılardan ve yazımı farklı boyutlarda ele alarak sizlerin düşüncelerinize bırakmak istiyorum.

İlkin ekonomik yönden Yahudi mahallelerinin adeta Amerika şehirlerinden bir farkı olmayışı insanı düşündürüyordu. Biraz biraz araştırmam neticesinde değişik bir ayrıntı elde etmiştim. Bunlardan birisi Yahudilerin bindikleri arabaların en yaşlısı 24 ayı doldurmuş oluyor. 24 ayı geçenleri ise hemen yenisiyle değiştirildiğini öğrenmiş oldum. İnanılmaz bir para akışı olan Yahudi halkının yaşayışı bunu yansıtıyor. Kudüs'teki Yahudi evlerini ancak Eriha'daki milyoner Arapların yaptırdığı villalara rastlayınca ne denli akış olduğunu anlamış oldum. Bunun sebebi, nüfusu çoğaltmak için çok çocuk planlamaları idi. Nerede Yahudi bir kadın görsek yanında beşten aşağı çocuk olmayacak şekilde mutlaka bebek arabasında da bir çocuk olacak şekilde varlıklarını hissettiriyorlardı. Yahudi erkeklerin büyük çoğunluğu ise lüks ve nezih hayatın konforunda sadece ibadet ve kendi varlıklarını gösterme ile meşgul olmaları dikkat çekici.

Yahudi çocuklarına gelince belki uç bir fikir olarak gelecek ama Türkiye gençliğini gördüm diyebilirim. Gerçekten Sümer yazılarında da bulunan ne olacak bu gençliğin hali yazısının sadece bu millete ve bu dine mensup gençlere (Sümerler) değil yeryüzünde yaşayan tüm gençler için geçerli olduğunu müşahade etmiş oldum. Zamansal üstü bir sorun! Yahudi gençlerinin ve çocuklarının bir benzetme yaparak İstanbul çocuklarıyla benzeştiğini daha dikkatli anlamış oldum. Bu çıkarımı şu temellere dayandırarak sizlere sunmak istiyorum.

Yahudiliğin kendi içindeki yaşanırılığına göre nasıl mertebeleri bulunuyorsa biz Müslümanlar da o anlayıştayız!

Müslümanları kategorize ediyoruz. Örnek verecek olursak Fatih ve Çarşamba semtlerinde yaşayan bir gençlik ile Kadıköy ve civarında yaşayan bir gençliğin hayata bakışı yaşayışı çok farklıdır. İki gençlik de Müslümandır. Tam burada Yahudi gençlerinde de bunu müşahade etmiş oldum. Misal Haredim Ultra Ortodoks Yahudi gençlerinin yaşayışları ile laik Yahudi gençlerinin yaşayışları arasında uçurumlar olduğunu anlamış oldum. İki genç de Yahudi'yim diye bir üst çatı altında birleşiyordu tıpkı müslüman gençler gibi. Haredim gençleri daha çok dini ritüeller çerçevesinde hayatını sürdürürken laik Yahudi gençleri kafe, burger, sinema ve gezilerle heveslerini tatmin etmenin peşindeydiler. Velhâsıl bizim yeni ben-in gençliği ile onların gençliği ve çocukluğu arasında hiçbir farkın kalmamış olduğunu, modern dünyanın buna ittiğinin farkına vardık. Tabii ki bu tefekkür ve benzetmeyi sadece çocuklar ve gençlere daraltmak yerine yetişkinler ve yaşlıları da dâhil edebiliriz. İzlenimlerim de müslüman çocuklarında Kudüs şehrinde yaşamaları hasebiyle teknolojinin ve lüksün biraz fazla olması sebebiyle etkilendiklerini çokça müşahade ettik.

Çatı olması sebebiyle teknolojiyi sadece telefon, bilgisayar ve ne türlü güvenlik askeri cihazlar girse girsin, artık vakanın dinsel ötesine geçmiş ve herkesi avcunun içine almış durumda olduğunu anladım. Yahudi gençlerine bakınca kendi ülkemizin gençlerini görmem kendimizi moral açısından onların durumları çok sevindirirse de kendimiz açısından çok teessür etti. Tabii bu olaydan Müslüman gençler, çocuklar da etkilendik teknoloji her ke- Müslüman çocukların çok üzen yaşantıları yok muydu? Vardı elbette.

Onlar da teknoloji furmasına kapılmış ve kendi içlerinde dinde ve dava şuurunda narkoz yemişe dönmüşlerdi. Tabii ki dediğimiz gibi Kudüs'te lüks yaşantı olması hasebiyle Müslüman aileleri de etkilemiş ve laik Müslüman ailelerde oldukça fazlaydı. Yeni dünyanın getirileri farkında olmadan dinler üstü olmuş ve herkesi eşitleyip çok şeyler götürmüştü, her yerde olduğu gibi Kudüs şehrinde de. Evet Kudüs şehrinde de sinsi de olsa ekonomik ve askeri ambargo vardı ama ne de olsa onların yaşantısı bölgeyi kalkındırdığı için Müslümanlar da etkileniyordu. Yahudi halkının parçalanmışlığı gözler önünde dururken Müslümanlar içindeki parçalanmışlığı da bir nebze de olsa hissediyorduk. Hristiyanlara gelecek olursak ibadet mekanlarının olması hasebiyle de oldukça fazla olmaları Yahudiler kadar göze batmıyorsa da varlıklarını hissettiriyorlar. Bizim genç erkek ve kızlarımızı dünyada ne etkiliyor ve ona özendiriyorsa Yahudi genç Hristiyan erkek ve kızlarını da etkileyip kendine özendiriyordu. Bizim çocuklarımızı ve gençlerimizi ne özendiriyor ve ne etkiliyorsa aynı şekilde Yahudi ve Hristiyan gençleri de abluka altına alınmış bulunuyor. Bu açıdan insanı mutlu etmiyor değil çünkü kendi ürettikleri zehir kendi yanı başlarındakini zehirlemiş vaziyetteydi. Yahudi ve Müslümanlar arasında ekonomik uçurum ise gözden kaçmıyor değildi. Azdan az çoktan çok gider sözünce kendi çukurlarında kendileri çoktan boğulmaya başlamıştı bile. Biz ne kadar ne olacak bu gençliğin hâli diyorsak onlar da hatta Hristiyanlar da o kadar ne olacak bu gençliğin hâli dedikleri çok belliydi. Farklılık olmasından ötürü Yahudi çocukların ultra-Ortodoks gençlerin eğitildikleri sınıflar ise adeta vicdanı öldürmek ve canavar yaratmak için planlanmış gibiydi. Yahudi gençlerinin bu kadar meydanları dolduruyor olmaları Hristiyanlarında dahil olmaları ama Müslüman genç kardeşlerimizin yerlerinde rüzgar esmesi vakıanın ağırlığını gösteriyor.

Hatta şöyle deşineyim konuya 12-13 yaşından 50-55 yaşına kadar olan jenerasyondaki Müslümanların azlığı çok düşündürdü. Çoğunun işgalci hapishanelerinde olmaları, çoğu gencin yeraltı tünellerinde kassam tugaylıkları yapmaları, çoğu gencimizin şehit olması ve sürekliliğinin devam etmesi bu döngüde Müslüman erkek azlığını hissettiriyordu. Yahudi kadınlarının üretim mekanizması nisbesindeki çocuk takımı ve Müslüman annelerin feryatları insanın boğazını düğümlüyordu. Buna ilaveten 10 yaşından küçük Müslüman çocukların Mescidi Aksa içerisindeki heybetli imanlarıyla duruşları İsrail askerlerine karşı verdiği vâ olma mücadelesi ise değinilmesi gereken ayrı bir durumdu. Özetle cinsiyet ve yaş fark etmeksizin her bir müslüman, doldurulması gereken yeri doldurup yapılması gereken işi omuzlamıştı. Örnek verecek olursak Kudüs şehrinde ziyaret ettiğimiz mekanlardan Zeytindağı, Milletler Kilisesi, İsa zeytinliği, Hazreti Meryem kabri, Kıyamet Kilisesi ve Ömer Mescidi sıcak temasların yaşandığı mekanlardı. Sıcak temasların yaşandığı her bir mekânda bu mücadeleyi omuzlanışlarını ve bununla bizden daha çok hayata bağlandıklarını gördük.

Dava konusuna gelecek olursak davanın artık bir üst boyuta taşındığını hatta anlamakta geç kaldığımızı anlamış oldum. Artık savaş çok farklı yerlerde ve mekanlarda sürdürüldüğünü Kudüslü gençleri ve Yahudi gençlerini görünce anlamış olduk. İnsan, savaşın ne anlamı kaldı diyebilir çünkü aynılaştık biz demeden edemiyorduk. Savaşın merkezi adeta dünya üstünde yürütülüyormuş hissi insanı dumura uğrattıyor.

Hangi eve gidersek gidelim bir veya birden fazla şehit vermiş olan aileler bulunuyordu.

Kudüs'ün kendisi yetim bir de Kudüslü yetim erkek ve kız çocukları yetimin yetimi durumunda idiler. Halil şehrine göre ise hayata daha çok hatta bizden bile daha inançla ve mutlulukla bağlı olan Kudüs halkı psikolojik olarak savaşın merkezi olsa da insanlar anlamlarını bulmanın heyecanı ve itminanıyla mücadele ediyorlardı. Dikkatimi çeken en büyük etken orada araştırdığım kadarıyla hafta içi beş gün 7 yaşından gelebilecek durumda olan büyüklerimize kadar Kudüslü kadınların Mervan Mescidi ve Eski Kudüs'te bulunmak üzere karışık bir şekilde ilim halkaları kurmaları ve dersler yapmaları, Moğolların istilasından sonra kurulan Nizamiye medreselerini ve Haçlı seferlerinden sonra Kudüs şehrinin fethinden sonra yapılan Salahıyye, Efdaliyye medreselerini yaşamış oldum. Kılıç ve kelimenin birbirine omuz vermesinin ne denli elzem ve müstefid olacağını sanki o dönemde yaşamışcasına hissettim. Arapça ilim halkalarında dersler işlemeleri ve haftanın beş günü sürdürmeleri yine araştırmama göre elli ve daha fazla ilim halkaları kurmaları oradaki genç kızların ve annelerin hayatlarını nasıl diri tuttuklarının göstergesiydi.

Mürekkep savaşına ek olarak çok farklı bir alana bakışlarımı çevirmek düşüncesiyle İsrail ve teknoloji üzerinde durmak istiyorum. Farklı bir yaklaşımla yaklaşıp onun üzerinde duracağım ve diğer ziyaret ettiğimiz yerler hakkında kısa bir değerlendirme ile yazımı sonlandıracağım. Dünya artık İsraililerin ve Filistinlilerin dünyasına dönüyor hatta dönmüş durumda. Değınmiştım, artık dünya üstü bir sistem ile onu açmak istiyorum. İsrail'in Filistinlileri kobay olarak kullandığı teknolojiyi bizler hayatımızın özeleninden genelini daha ilerisi ceplerimizde keyifli keyifli kullanıyoruz. Güvenlik başta olmak üzere, askeri araç olarak kullandıkları her şeyi daha kibarlaştırarak dünyaya pazarlamışlar. Artık İsrail'in kazanmasında Filistinlilerin mücadelesinin etkisi var mı? Dünyanın Filistinlilerin mücadelesine dönüştüğünü düşünürsek evet kısaca İsrail'in savunmada kullandığı teknolojiyi gündelik hayatta paraya çevirmesi ve bizlerinde kullanması başlıca sebep.

Diyecek olursak İsrail'den satın alınan yazılımlarla aslında her birimiz Filistinli oluyoruz. Savaş artık bir üst boyuta taşınmış bunun en belirgin delili Müslüman genç erkek ve kızlar ile Yahudi genç erkek ve kızlardı. Askeri alanda başlayan teknoloji sivil alanda kullanılarak İsraililere büyük bir avantaj sağladı. Her ne kadar kendilerini zehirleseler de güvenlik için olan ne varsa İsrail dizayn ettiği şeyleri sivil alanlara dönüştürmeyi ve değiştirmeyi bildiği için dünyaya pazarlıyor. Peki ya bizler?

Şehitlerin kanlarıyla sulanan mübarek beldede çocukların beyinlerinin yıkandığını görmek kendimizin aynadaki yansımısını görmekten daha gerçekti.

Bizim yoğunlaştığımız alan ile yoğunlaşması gereken alan arasındaki uçurumun açılmaması elendir. Şimdi İsrail devleti ile ilgili yine gözlemlediğim ve fark ettiğim şeylerden en önemlisi devlet binalarının olmamasıydı. Araştırmam sonucunda ne 'Tel Aviv' de ne de Kudüs'te devlete ait bir tane bina olmaması düşündürücüydü. Sadece lüks oteller ve lobiler vardı ama kocaman Filistin topraklarını yöneten devlet neredeydi? İşgalci olduğu burada daha belirgindi. İsrail devletine ait bir kurum yokken nereden yönetildiği ise muammaydı. Ama Filistin devleti, Türkiye devle-

Fotoğraf: Arş. Gör. Esra Dürdane ÖZKIN

tinin yetmişli ve seksenli yılları konumundaki gibi olduğu belliydi.

Son olarak İsraililerin gelişmiş güvenlik sistemini ceplerimize kadar sokması dünyayı artık Filistinliler ve İsraililer diye ayırmış durumda. Dederimizin iman atlasında zamanlar ve zeminler üstü bir yıldız gibi parlayan Hazreti Ömerlerin, Selahattinlerin, Yavuz Sultan Selimlerin Kudüs'ü. Bizi sokmak için yarattıkları yılan, kendilerini çoktan sokmaya başlamıştı bile. Belki de hiçbir şeyin başlamadığı ve bitmeyeceği yaşantının ruhsuzluğu. Son cümlelerim de artık bakış gözlüğümüzü değiştirmenin zamanının geçtiğini ve savaşın nerede nasıl yürütüldüğünü çok daha iyi gözlemlememiz gerektiğini bunun neticesin-

de enerjimizin nerelere doğru bir şekilde kullanmamız gerektiğini anlamış olduk.

Başta da değindiğim gibi mücadelenin neresinde olduğumuzu, şuurun bizde ne kadar olduğunu, bilincin tezahürlerini yeniden sorgulamalı ve yeni dünyanın Filistinliler ve İsraililer davasında yerimizi almamız kat-idir.

Mustafa CURUK

(3/A-N.Ö.)

TEFEKKÜRCE HAYALLER

Bir bahar sabahı güneş tepelerin ardından göz kırpmıyor. Onun adım adım yükselişine şahitlik ediyorum. Gökyüzü masmavi, bulutlar pamuk misali serpilmiş... Güneşin verdiği aydınlıkla yeryüzü renklerine kavuşuyor bir bir... Koşar adım uzaklaşıyorum telaşlarımdan. Kendimi ağaçların gölgesinde yürürken buluyorum. Ağaçların yaprakları arasından sızan güneş tenime işlerken ılık bahar rüzgarları yüzümü okşuyor. Müthiş bir ahenkle ötüşen kuşların cıvıltısı doluyor kulaklarıma. Ve mis gibi bir koku. Çiçeklerin kokusu... İsimlerini dahi bilmediğim çiçeklerin tozları havada uçuşurken ömrümün kum saati devriliyor birden, zaman duruyor. Yürüyor, yürüyorum...

Benden bir haber zaman hunharca ufalanmış avuçlarımda. Yetişmeye çalıştıklarımla yetiştirdim sandıklarım, varla yok arasında bir hezeyanmış. Yok oluşun durağında var olmaya çalışmışım. Oyalanmış durmuşum ahir telaşlarla... Bakan bir körmüşüm, duyan bir sağır, hisseden ruhsuz... Sabreden sabırsız, şükreden şükürsüz. Bilinçsizce yapmışım her ne yaptım...

Farkına varmak ne büyük bir nimetmiş. Düşüncelerin ağırlığı çöküyor omuzlarıma ve yorulduğumu hissediyorum. Sırtımı yaslayabileceğim bir ağacın altına oturuyorum. gözlerimi gökyüzünden ayıramıyorum. Sanki düşüncelerimin yansımaları onda izliyorum. Bir süre daha devam ediyor bu hal...

Sessiz nidalar ile konuşuyorum kendimle, “ Dünyaya hiç meyletmeseydik, kalbimiz taşlaşmasaydı, dosdoğru olsaydık, bu böyle olmasaydı, şunu değiştirebilseydim...” Sonra söylüyorum tabii “ O zaman imtihanın ne anlamı kalırdı? “ Bütün yollar eninde sonunda Rabbime varıyor, bütün kapılar yine ona açılıyordu.

Zihnim bu düşüncelerle kalabalıklaştıkça gözüm tekrar manzaraya takılıyor. Sabahtan beri her bir karesini adım adım izlediğim o manzaranın, o muhteşem nizamın üzerine düşünememiş olmak sarsıyor beni. Sonra tekrar sarsılıyorum, yıllardır üstünkörü okuyup durduğum ayetlerden biri geliyor aklıma, “ O akıl sahipleri, ayakta dururken, otururken ve yanları üzerine yataarken dâimâ Allah’ı zikrederler; göklerin ve yerin yaratılışına tefekkür ederler ve: ‘ Rabbimiz! Sen bunları boşuna yaratmadın. Sen bütün eksik sıfatlardan uzaksın. Bizi cehennem azabından koru!’ derler.” (Âl-i İmran 2\191) Tekrarlıyorum “ O akıl sahipleri, O akıl sahipleri! “ Ürperiyorum...

Özür dilerim Rabbim! Orada olduklarını bildiğim halde bakmadan geçip gittiğim nimetlerin için. Özür dilerim Rabbim! Malayani ile oyalanıp sana koşmadığım için. Özür dilerim Rabbim! Sana şükretmeyi bilmediğim için. Özür dilerim Rabbim!..

Zihnim paslanmışta unutmuşum gerçeği. Vasat bir kullukken görevim viraneye döndürmüşüm ömrümü. Acizliğimi bir kez daha kavriyorum. Ah giden zamanlar, geriye kalanlar, anılar, gelmekte olanlar... Davut (as) gibi zamanı yönetebilsem. İdris (as) gibi yumuşak sözlü, Nuh (as) gibi bol şükreden, Eyyüp (as) gibi sabırlı olsam. Yusuf (as) misali çıksam şu dünya zindanından, uzaklaşsam...

Şimdi başka hangi hayal yakınlaştırır beni ebedî menzile?

Sümeyye ACAR

(4-B / i.Ö)

SUYUN KALBİ

Hani ahenge aykırıdır bazı damlalar
Ritme uymayan, kendi halinde...
Hani gökte kuşakları yoktur lakin gözde mucize...
Hani ansızın haberci ve ilk benim kelebeklerimi canlandıran...
Asla sıradan olmayan ama sırasını bekleyen Ey damla!
Bilirim ışığını sömüren bulutların var,
Bilirim her gün dolup taşan denizlere sahipsin,
Fakat senin içinde bir hayat var.
Senin içinde binbir renkli çiçekler,
Güneşe düşman yüzlerin tebessümü var.
Senin içinde avuçlarda sunulmuş merhamet,
Çocukluktan kalma bir lezzet var.
Ey susamış dillerin en güzel bestesi
Duyuyorum,bir sesin var
Duyuyorum,bir ritmin var
Ve biliyorum ey damla, seninde seninde bir kalbin var...

Naciye AKDEMİR

(4-B/i.Ö)

ÜRDÜN

40 GÜNLÜK SERÜVEN

Ürdün... Üniversite hayallerimizi süsleyen o alaca sarı ülke. Ne çok istemiştik Vadi Rum'un kızıl yakıcı kumlarından geçip masmavi Akabe'yi görmeyi, tarihe tanıklık etmiş Lut Gölü'nü ziyaret edip Amman Antik Tiyatro'sunun dar merdivenlerinde oturup olanca eşsizliğe sahip Ürdün'ün kalbi Amman'ı izlemeyi. Ve daha nicelerini...

Geçen sene bu zamanlar. Sınav sonuçları açıklanmış ve bu büyüleyici ülkeye gitmeye hak kazanmıştık. Mutluyduk. Yeni bir coğrafyanın kapılarını aralayıp Arapçayı iliklerine kadar hissedecek olmak pek tabii heyecanlandırıyordu bizleri. Biletler alınmış son hazırlıklar yapılmıştı. Yaklaşık 15 kişilik bir kafiye ile bismillah deyip yola çıkmıştık. Rehber hocamız Hasan Sevim hocaydı.

Her ne kadar dile getirmese de her açıdan bize bu geziyi kolaylaştıran kişiydi aslında kendisi. Kafilemizi uğurlamaya sayın dekanımız Prof. Dr. Ramazan Altıntaş hocamız da gelmiş ve bizleri dualarla uğurlamıştı. Gurur verici bir andı. Yaklaşık 4-5 saatlik bir Ankara yolculuğunun ardından havaalanına ulaştık. En çok nerede yorulduğumuz sorusunun cevabı benim için çok net. Havaalanı kontrolleri. Meğer ne zormuş başka bir ülkeye adım atmak. Nihayet kontroller bitmiş uçağa binmiştik. Uçak yolculuğu sorunsuz, kolay ve hızlı geçmişti. 2 saat kadar süren uçak yolculuğundan sonra artık Ürdün'deydik. Hissettiğimiz tek şey uykusuzluk, istediğimiz tek şey ise bir an önce kalacağımız yurda gitmekti. Kalacağımız yurda vardığımızda ufak çaplı bir karşılama töreni ile karşılaştık.

Genel bilgiler verildi, müşrifelerimiz (bizlere rehberlik edecek hocalar) ile tanıştırdık ve ikramlıklar sunuldu. Bu karşılamada hatırımda kalan tek şey künefe tatlısının Ürdün'e mi yoksa Hatay'a mı ait olduğu tartışması.

Eksikleri olmasına rağmen güzeldi kalacağımız yurt. En güzel yönü ise eğitim alacağımız enstitüye yakın olmasıydı bana göre. Bunlar bahsi diğer.

Sabah olmuş ve 40 günlük serüven başlamıştı. Her sabah oraya özgü şekerli ekmek ile -tavsiye etmem- kahvaltımızı yapıp eğitim alacağımız enstitüye doğru yola çıkıyorduk. Enstitüde iki hocamız bizlere dil eğitimi veriyordu. Wesam ve Dua hoca. İkisinin de yeri çok farklı bizler için. Ve hâlâ irtibatlı olmak çok değerli. Enstitüye gitmeyi baya seviyordum. Musiki dersi, bir türlü beceremediğimiz münazaralar, suyun paralı lakin kahvenin bedava olduğu teneffüs araları, Türkçe konuşan kişinin ceza olarak para ödemesi ki açıkçası bu kişi kendimiz olmayınca bu durum eğlenceli olabiliyordu, künefe ödüllü yazılı sınavlar, enstitü çıkışı falafel dürüm yiyerek yurda uzanan yokuşu çıkmak, geziden dönünce yok olmadı sabah namazdan sonra yaparız deyip bir türlü zamanında yapamadığımız ödevler... Çok güzeldi. Hepsi de geriye dönüp baktığımda beni tebessüm ettiren olaylar. Gezi demişken, bizler aslında hem gezip hem öğreniyorduk. Çünkü geziye gitmeden önce gezi yeri ile

alakalı kelimelerden müteşekkil bir doküman bizlere ulaştırılıyordu. Bu sayede yeni kelimeler de öğrenmiş oluyorduk. Enstitüden gelip yemekhanede her öğlen, yemekte canım patates yemeğini yedikten sonra biraz dinlenme molamız oluyordu. Daha sonra otobüs bizleri almaya geliyor ve gezeceğimiz her yere otobüs aracılığıyla gidiyorduk. Bizler için bu geziler çok yorucu bir o kadar da öğretici ve eğlenceliydi.

Bu gezilerden benim açımdan en önemlisi ilk gezi yerimiz, Ürdün'ün en meşhur çarşılarından birisi olan Vasatu'l-Beled'di. İlk gün müşrifelerimizle beraber bu meşhur çarşayı görüp Ürdün'ün eşsiz, kalabalık caddelerinde dolaşmamız için getirmişlerdi bizleri buraya. Otobüsten indiğimizde müşrifelerimizin ne dediklerini asla anlamıyor ve girdiğimiz her dükkanda sudan çıkmış balık gibi dolaşıyorduk. İletişim kuramamak bizi hayal kırıklığına uğratmıştı. Bu çarşının önemli olmasının sebebine gelince ise son gün, son gezi yerimizin de bu çarşı olmasıydı. İlk günden son güne çok şey değişmişti. Artık müşrifelerimizle sohbet ederek alışveriş yapar hale gelmiştik. Hatta satıcılarla pazarlık dahi yapabiliyorduk. İşte tam da bu yüzden çok değerlidir Vasatu'l-Beled benim için.

Ürdün insanları... Müzik onların hayatlarının bir parçasıydı adeta. Hatta bir defasında oradaki hocalarımızdan birisi şöyle söylemişti: “Burada sabah namazı ile gün başlar, dükkanlar namazdan sonra açılır ve teyplerden Kur’an-ı Kerim dinlenmeye başlar. Vakit ilerleyip çarşı kalabalıklaşmaya başlayınca bu sefer teyplerden çeşitli müzikler açılır büyük tercihle ünlü ses sanatçısı Feyruz’un seslendirdiği şarkılar olur bunlar ve gün bitip kepenkler kapanana kadar hiç susmaz.” Belki de alışık olmadığımız için bizlere bir süreden sonra yorucu gelmeye başlamıştı bu müzik faslı.

Manevi yönü de ağır basan bir ülkeydi Ürdün. Hz. Şuayb (as.)’ın kabri, aslının Türkiye’ de mi yoksa Ürdün’de mi bulunduğu dair çeşitli tartışmaların olduğu Ashab-ı Kehf mağarası, Yemâme savaşının yapıldığı mevkii, helak olan Lut kavminin yaşadığı ve sular altında kalan Lut Gölü de Ürdün topraklarında bulunuyordu. Ürdün insanların tabiriyle Bahru’l Meyyit yani ölü deniz manasına gelen Lut Gölü adı gibi ölüydü. Hayatımda bu kadar basık bir havaya sahip bir yer daha görmemiştim. Bu yüzden de orada çok kalamamıştık.

Ürdün yemekleri... Ürdün’ün coğrafi konumu nedeniyle Ürdün mutfağı Orta Doğu, Kuzey Afrika, İran ve Akdeniz’den esintiler taşıyor. Pilava düşkünlükleri hayret vericiydi cidden. Onlar için baharatı değiştiği an o pilav başka bir yemek oluveriyordu. Maklube, Ürdün sofralarının en baba yemeklerinden birisiydi. Kısaca baharatlı pilav üstü et. Lakin bu pilavın baharatı değiştiği takdirde artık bu yemeğin ismi de değişiyordu; kepe, buhara, mansaf... Bir diğer önemli lezzet ise şavarmaydı. Yanındaki özel sosu ile bizim dönere benzeyen Ürdün’e ait bir sokak lezzeti. Bizim için döner ne ise onlar için de şavarma o. Benim için damakta iz bırakan lezzet ise falafel oldu. Ürdün’de adım başı baharatlı nohut topları olarak geçen falafeli satan kimselere rastlamak mümkündü. Ama en lezzetli falafel durağını sorarsanız Ürdün’ün ünlü restoranı Abu Jbara diyebilirim. Ürdün yemekleri denilince akla gelen ilk şeylerden biri de şüphesiz künefe tatlısı. Peynirin şerbet ile eşsiz uyumu. Bir süreden sonra bizi baysa da mutlaka denemesi gereken bir lezzet olduğunu düşünüyorum.

Ve büyük gün gelmişti. Vadi Rum gezisi. Listede en çok görmek istediğimiz yerlerin başında geliyordu. Hayli uzun ve eğlenceli bir yolculuğun ardından nihayet varabilmiştik çöle. Biz gittiğimizde güneş çoktan batmıştı. Ama o halde bile muazzam görünüyordu ucu bucağı olmayan o kızıl çöl.

Burası ayrı bir gezegendi sanki. Sabah gün doğumunu izlemek için safari araçlarıyla büyük tepeye gittik. Süratle giden araç tepelerden hızlıca çıkıyor, denizin üzerindeki yelkenli gibi kumların üzerinde dalgalanıyordu adeta. Vadinin ılık esen rüzgarı başımızdaki şimağı havalandırıyor, çölün ince kumlarını yüzümüze çarptırıyordu. Tepeye ulaşmıştık. Gün doğumu seyri inanılmazdı gerçekten. Vadi Rum'da unutamadığım en güzel anlardan birisi de gece yıldızları izlemeye gidişimizdi. Çölde uzun olmayan bir yürüyüşten sonra yıldızları izleyeceğimiz bölgeye gelmiştik. Yıldızlar o kadar net o kadar pırıl pırıl görünüyordu ki insan kafasını gökyüzünden bir an olsun çevirmek istemiyordu. Gündüzü başka gecesi başka büyüleyiciydi. Tekrar görebilmek ne güzel olurdu Vadi Rum'u.

Çölden ayrıldıktan hemen sonra masmavi bir çarşaf görüntüsünde olan Akabe'ye varmıştık. Akabe'ye adım atar atmaz Kızıldeniz'in o eşsiz ahengi dört bir yanınızı kuşatıyor. Biz de herkes gibi Kızıldeniz'in tadını tekne turu yaparak çıkarmıştık. Burası bir başkaydı gerçekten.

Günler böyle geçip gitmiş ve sonunda Türkiye'ye döneceğimiz gün gelip çatmıştı. Tabi döneceğimiz günün bir gün öncesinde yurdumuzun sahibi sayın Muhammed Albishawi hocamızın ailesinin evinde bir veda yemeği düzenlendi. Ve burada hatıra amaçlı hepimize ayrı ayrı sertifikalar verildi. Tüm hocalarımızla vedalaştıktan sonra yurda dönüp son hazırlıklarımızı yaptık. Sabah olmuştu. Erkenden yola çıktık. Uzunca bir yolculuğun ardından artık ülkemizdeydik. Anlayacağınız bu 40 günlük serüven bitmişti. Bir konuyada değinmeden geçmek istemiyorum. Bu rihleye gidebilmemiz için çabalayan, bizlere maddi manevi açıdan her türlü desteği sağlayan arka planda tanıdığımız tanımadığımız birçok isim vardı aslında. Daha sonra Ürdünde bizlere yoldaşlık eden tüm hocalarımız, yurtla alakalı her konuda bizlere anneşefkati ile yaklaşan görevliler ve daha sayamadığım birçok kimse.

Hakikaten hepsi de çok kıymetli insanlar. Ve onlara karşı son derece müteşekkirim. Allah onlardan razı olsun. Ürdün benim için unutulmaz bir tecrübe. İyi ki sınavı kazanmışım ve iyi ki gitmişim diyorum her zaman. 365 gün içerisinde kısacık bir 40 gün. O yüzden ânın tadını çıkarıp öğrenmem gereken bilgileri elimden geldiğince öğrenip dolu dolu bir 40 gün geçirmeye gayret ettim. Ve eğer bir gün oralara gidecek olursanız ânın kıymetini bilip mutlaka kendinize bir şeyler katarak geri dönmenizi tavsiye ederim.

Tuba UĞUR
(4-B/N.Ö)

SELÇUK ÜNİVERSİTESİ REKTÖRÜ

PROF. DR. METİN AKSOY İLE RÖPORTAJ

(Röportaj: Eda ACAR / Naciye AKDEMİR / Saliha Nur AKDAĞ)

Bize biraz kendinizden bahsedebilir misiniz? Metin Aksoy kimdir?

2007 yılında Selçuk Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümünde Yrd. Doç. Dr. olarak, 2010-2012'de Farabi Koordinatörü ve Üniversite Erasmus Koordinatör Yardımcısı, 2009-2012'de Uluslararası İlişkiler Bölüm Başkan Yardımcısı ve 2013-2015'te Bölüm Başkanı olarak çeşitli idari görevlerde bulundum. 2013 yılında Doçent ve 2018 yılında Profesör unvanları aldım. 2017-2020 yılları arasında Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümünde akademik çalışmalarına devam ettim ve eş zamanlı olarak bu dönemde Uluslararası İlişkiler Bölüm Başkanı olarak görev yaptım. 24 Haziran 2020'den bu yana da Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın takdir ve tensipleri ile atandığım Selçuk Üniversitesi Rektörlüğü görevimi sürdürmekteyim. Evli ve 3 çocuk babasıyım.

İş hayatında birçok önemli pozisyonda görev aldınız. Mezunların iş bulmak konusundaki kaygıları malum. Başarılı bir kariyer inşası için gençlere neler önerirsiniz?

Başarılı bir kariyer inşası için gençlere önerilerim, öncelikle kendilerini tanımaları ve ilgi duydukları alanlara odaklanmaları yönünde olacaktır. Kendi ilgi alanlarını belirleyerek hedeflerini belirlemeli ve bu doğrultuda çalışmalarını yönlendirmeliler. Aynı zamanda sürekli öğrenmeye ve becerilerini geliştirmeye odaklanmalılar. Eğitim ve staj programlarından yararlanarak iş deneyimleri kazanmalı, ağ oluşturma becerilerini geliştirmeli ve iş dünyasındaki mentorluk ilişkilerine önem vermeli. Kendilerine güvenmeli, pes etmeden azimle çalışarak başarıya ulaşabileceklerine inanmalı. En önemlisi, kariyer hedeflerini netleştirerek, öz geçmişlerini özgün ve etkileyici bir şekilde hazırlayarak, iş başvurularında artıları ile öne çıkmayı amaçlayarak bu doğrultuda şimdiden hazırlanmalı.

Ve son olarak gençlerimize şunu söylemek isterim: Her ne iş olursa olsun, daima en iyi şekilde yapın ve işinizde fark yaratın. Bilimin ışığında ve fakat insani değerlere bağlı kalarak çok çalışın, kendinizi

yapın ve işinizde fark yaratın.

Bilimin ışığında ve fakat insani değerlere bağlı kalarak çok çalışın, kendinizi daima geliştirin ve yenileyin. Bilhassa mesleğinizle ilgili bilimsel gelişmeleri ve literatürü yakından takip edin ve mütemadiyen okuyun. Unutmayalım ki başarı, süreç gerektiren bir yolculuktur ve çoğunlukla başarıya giden yollar, ne yazık ki patikadır. Sabırlı, azimli ve

kararlı olmanız, iyi bir kariyer için şart.

Her ne iş olursa olsun, daima en iyi şekilde yapın ve işinizde fark yaratın.

Rektörlük döneminde üniversitemiz için koyduğunuz hedefler nelerdir? Ve üniversitemizin fotoğrafını çekecek olursak sizce üniversitemiz nasıl görünüyor?

Öncelikle göreve geldiğimiz günden bu yana Üniversitemizi uluslararasılaştırma bizim en önemli hedeflerimizden bir tanesidir. Bu anlamda da adımlar atıyoruz. Hedefimiz, eğitim kalitesi yüksek uluslararası standartta bir üniversite. Bu doğrultuda uluslararası iş birliklerimizi artırmak, uluslararası öğrenci ve öğretim üyesi değişim programları düzenlemek ve küresel alanda tanınırlığımızı artırmak için çalışıyoruz. Öğrenci deneyimine yönelik destek hizmetleri, öğrenci kulüpleri, kariyer planlama ve staj imkânları sunarak öğrencilerimizin gelişimini desteklemekte, inovatif eğitim yöntemlerini kullanarak teknoloji ve interaktif araçlarla öğrenmeyi teşvik etmekteyiz. Ayrıca fiziksel altyapımızı iyileştirerek laboratuvarlar, kütüphaneler gibi kaynaklarımızı güncellemekte ve topluma katkıda bulunarak sosyal sorumluluk projeleri ve toplumsal ihtiyaçlara yönelik çözümler üretmekteyiz.

Nitekim Üniversitemiz, son yıllarda ulusal ve uluslararası sıralamalardan aldığı ödüllerle hedeflerimizi kısmen gerçekleştirdiğimizin de ispatı. Örneğin Üniversitemiz, "İslami Dayanışma Oyunları" gibi büyük çapta uluslararası etkinliklere ev sahipliği yaparak potansiyelini global ölçekte ortaya koydu.

T.H.E. Impact Ranking 2023, 2023 T.H.E. Asya Üniversiteleri Sıralaması, EduRank 2023, UI GreenMetric gibi dünyanın önde gelen sıralama kuruluşlarından elde ettiği büyük başarıların yanı sıra ülkemizde de "Sürdürülebilir ve İklim Dostu Kampüs Projesi" gibi önemli ulusal inisiyatiflere Yükseköğretim Kurulu tarafından pilot üniversite olarak seçildi. Yine Yükseköğretim Kurulunca verilen 2023 Engelsiz Üniversite Ödüllerinde 37 Bayrak Ödülü ile Türkiye 1'incisi oldu. Yükseköğretim Kalite Kurulu tarafından da akredite edildi. TEKNOFEST 2021'de 3 ödül alırken, TEKNOFEST 2022'de ödül sayısını üç katın üzerinde artırarak 10 ödül, 2023 yılında düzenlenen TEKNOFEST İstanbul'da da 15 ödül alarak yükselişine devam etti.

Bugün Üniversitemize baktığımız zaman kuantum verimliliği ölçümünden rekombinant DNA çalışmalarına kadar nice ileri teknoloji çalışmalarının

yürütüldüğü, hastanesinde yapılan ameliyatlara binlerce insanın şifa bulduğu, dünyanın, binaların, köprülerin dizayn edildiği, elektrikli araçların, hyperloopun inşa edildiği bir bilim yuvası. Yarısından çoğu yeşil alanlarla kaplı 11 milyon metrekaarelik yerleşkesindeki yurtları, hastanesi, alışveriş merkezi, stadyumu, olimpik havuzu, binicilik tesisleri ve daha nicesiyle Üniversitemiz, âdeta kendi başına bir şehir olabilecek seviyeye ulaşmış bulunuyor.

Pandemi süreci ve ardından deprem süreci yaşadık, iki yıl uzaktan eğitim ile geçen bu eğitim hayatında ve yaşamda motivasyon kaybı yaşayan gençlere önerileriniz neler?

Hedeflerini tekrar gözden geçirmelerini ve mevcut şartlara göre kendilerine yeni hedefler belirlemelerini öneririm. İlk etapta küçük ve ulaşılabilir hedefler belirlemeleri, motivasyonu canlandırıp artırabilir. Rutin oluşturmak da önemlidir. Günlük rutinler oluşturarak disiplinli bir şekilde hareket edin; sabahları erken kalkın, sağlıklı bir kahvaltı yapın, egzersiz yapın ve düzenli bir çalışma planı oluşturun. Yapacağınız veya yapmanız gereken işleri küçük kilometre taşlarına bölün ve her bir hedefi başardığı kendinizi ödüllendirin. Evet, kendi kendinizi ödüllendirin.

Çünkü bunu yapmak, motivasyonunuzu artıracak ve sizi, daha fazla başarı için teşvik edecektir. Kendinizi sürekli geliştirmeye odaklanın. İlgilendiğiniz konularla ilgili kitaplar okuyun, çevrimiçi (online) kurslara katılın veya yeni beceriler edinmeye çalışın.

Hepimizin bildiği üzere hayat çoğu zaman zorlu bir yokuş gibidir. Sizler henüz bu yolun başındasınız. Fakat şunu unutmayın: Güzel günler, zorlu yollardan geçer. Siz yeter ki karamsarlığa kapılmayın ve pes etmeyin. Sorunlardan kaçmayıp üzerine gidin. Mücadeleci olun ve hiçbir durumda ümidinizi yitirmeyin. Gelecekteki hedeflerinizi ve hayallerinizi göz önünde bulundurun. Zorlu dönemleri, kendinizi daha iyi bir konuma getirecek bir fırsat olarak görün. Kendinizi başarılı ve güzel bir gelecek için motive ederek adım adım ilerleyin.

Birçok farklı disiplini barındıran üniversitenizde İlahiyat Fakültesinden beklentileriniz nelerdir?

Bizim için İlahiyat Fakültesinin ortaya koymuş olduğu misyon ve vizyon oldukça önemli. Dinin temel kaynakları konusunda yeterli donanımına sahip; Türkçe, Arapça ve İngilizce dillerine hâkim; dünyayı tanıyan, toplumları anlayan, insanlara ve insanlığa rehberlik edecek bireylerin yetişmesi için gerekli olan eğitim ve öğretim faaliyetleriyle dinimizin emredildiği şekliyle yaşanmasında ve yanlışların düzeltilmesinde pay sahibi olacaktır. Zira millî ve manevî değerler, dinî ve kültürel eğitim bizim için çok kıymetli. Ümit ediyorum ki yetiştirdiği öğrencileri ve yaydığı ilim ışığı ile Fakültemiz, ecdadımızın değerleriyle bütünleşen bir toplum noktasında önemli rol oynayacaktır.

Okumaktan keyif aldığınız ve kendinizi yakın hissettiğiniz yazar veya şair var mı? Varsa kimdir ve hangi eseri sizi daha çok etkilemiştir?

Elbette. Okumaktan keyif aldığım pek çok yazar var, ancak birini örnek olarak verecek olursam büyük bir dil bilimci olan Nihat Sâmi Banarlı'yı söyleyebilirim. Banarlı'nın dilin tarihî sürecini, kökenlerini ve gelişimini incelerken örneklerle okuyucuyu bilgilendirmesi beni çok etkiler. Özellikle "Türkçenin Sırları" adlı kitabı Türkçemizin zenginliğini, özelliklerini ve yapısını anlamak isteyenler için müthiş bir eserdir. Benim için dil bilim konusundaki bilgi birikimi ve sade anlatımıyla Türkçe'nin temel unsurlarını anlamak ve keşfetmek konusunda Nihat Sâmi Banarlı kıymetli bir rehberdir.

Kıymetli hocam, çok teşekkür ederiz.

BİR VARMIŞ BİR YOKMUŞ

İnsanların kazanmak için ömürlerini harcıyıp para biriktirip aldıkları evler, arabalar, marka kıyafetler, hepsi depremle yerle bir oldu. Meğerse bunların hiçbir değeri, kıymeti yokmuş. O gün insan tüm bunları unutup kendi canının ve sevdiklerinin derdine düştü. Çok zor zamanlar yaşadık. Darmadağın, perişan olduk. Lakin bu deprem bizden onca şeyi aldığı gibi bize birçok şey de kazandırdı. Bizler kuluz ve çok aciz varlıklarız. Bu acizliğimizi ve zayıflığımızı depremle daha da derinden hissettik. Bizim zannettiğimiz hiçbir şeyin aslında bizim olmadığını anladık. Bunu bir olayla örneklendirecek olursak, depremden bir gün sonra bir adam video paylaştı. Camide yatıyorlar ve karşı tarafında yatan adamı göstererek “Şu karşıda yatan adam benim ev sahibim. Beni çıkarıp daha fazla kira karşılığında yerime birini yerleştirmek için kırk takla atan ev sahibimle şu an aynı camide yatıyoruz” diyor. İnsanların dünyada birbirlerini eşit tutmadığını fakat Allah katında hepsinin eşit olduklarını unuttular ve Allah (cc) onlara eşit olduklarını hatırlattı. İnsan kendi halini, tavrını gözden geçirmeli. Ne gibi kusurlar işledim diye muhasebesini yapmalı ondan sonrada bunu ıslah etmeye çalışmalı. Allah (cc)’a layık bir kul olmak için bir fırsattır aslında.

Sağlığımız, canımız, çocuklarımız, malımız her biri emanettir, imtihan konusudur. Bu imtihanlar bize peşi sıra gelen mucizelere şahitlik etmemize vesile oldu. Depremin onuncu gününde enkazdan çıkan insanlar oldu. Doktorların, “Böbrekleri çoktan iflas etmiş olması gerekiyor” diye söyledikleri insanlar, böbrekleri sağlıklı bir şekilde enkazdan çıkarıldı ve doktorlar bu yaşanan olayı “Hiçbir tıbbi izahı yok” diye açıkladılar.

Bu yaşananlarla ne kadar aciz varlıklar olduğumuzu anladık, anlayabildiğimiz kadar. Günler, haftalar sonra enkaz içerisinden çıkıp yeşeren filizler, yeniden dirilen hayatın hâla devam ettiğini hatırlattı bizlere. “Öldüren de O’dur, yaşatan da” (en-Necm, 53/44.)

Bizler hal ve tavrımızdaki noksanlıklar konusunda kendimize çekidüzen vermeliyiz. Yapmamız gereken hususlardaki ihmallerimizi gözden geçirmeliyiz. Şu an da bir ferahlık var buna kapılıp gidiyoruz. Dünyada ya da ahirette başımıza gelebilecek olan sıkıntıyı düşünmeden şu an için yaşıyoruz. Her birimiz kabahatliyiz. Yaşananlardan ders almak adına, “Ben bundan sonraki hayatımı daha doğru yaşayabilmek için neler yapabilirim?” “Bugün dünden daha iyi nasıl olabilirim?” diye düşünmek ve uygulamak gerekir. Kur’ân-ı Kerim’de bir ayette “Demek ki zorlukla beraber bir kolaylık vardır.” (İnşirâh, 94/5) buyruluyor. Şimdi bir zorluktan geçiyoruz. Allah hiç kuşkusuz her sıkıntıdan sonra bir ferahlık, her acıdan sonra bir sevinç veriyor ve bunları ayetleriyle bizlere vaat ediyor. Bu zorluk bizleri hem birey olarak hem toplum olarak hayra, güzele yöneltsin.

İhtiyaçlarımızı minimize etme, sade, gösterişsiz, kolay yaşama alışkanlığı kazandırın. Pahalı telefonları, marka kıyafetleri hayatımızın merkezinden çıkartabilmeyi nasip etsin. Hepimizin bu yaşadıklarımızdan ders alabilmesi ümidiyle...
Yakınlarını kaybeden kardeşlerime başsağlığı diliyorum. Cenab-ı Allah rahmet eylesin. Allah’ a emanet olun.

Esra ÖRS

(4-B / i.Ö)

TESLİMİYET

İslam'ın ilk emri oku!
Emri ilk uygulayan İslamın nûru oldu

Emre kulak tıkayan Ebu Cehiller,
Asır atlandıkça çoğaldı cahiller

Yeryüzünden yükselen tekbir,
Semalardan ezan sesi benim Rabbim tektir

Ruh dünyayla ahiret arasında bir yolculuk,
Ahirete hazırlık dünyada yapılan ihlaslı bir kulluk,
Öyle bir kul ol ki toprak seni içine alırken içinde olmasın burukluk

Unutma gelirken verdik bir söz et ki ahde vefa
Dünya geçici bir tiyatro mal, mülkle olmaz sefa
Sefa ararsan asıl sefa Rabbe sevda

Duaların sonu çıkar Mevla'ya
Sen dua et çare olur Rab her belaya
Sanma ki yoktur hiçbir derde deva
Derdi veren de Mevla, alan da o olur evvela.

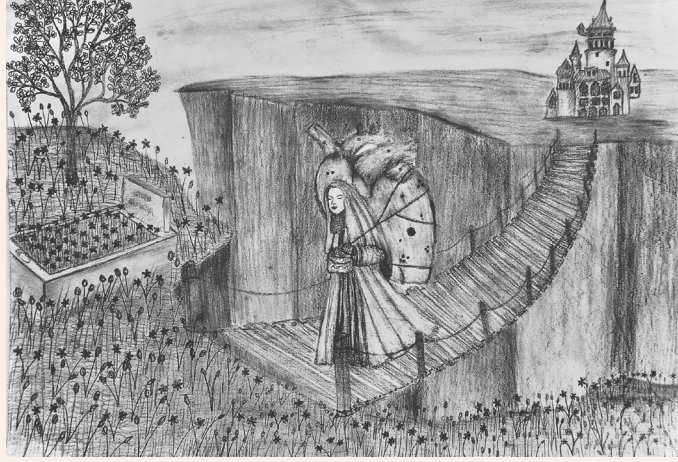
Saliha NurAKDAĞ

(4/B- İ.Ö)

BİR KÖPRÜLÜK DİYAR

Çizim: Fatma Zehra Akdiş

Bugünlerde başımı alıp gidesim var.
Yüreğimi sırtlanıp yollara düşesim var.
Bu dünya karanlık bir çıkmaz sokak,
Köşe başlarında öldürücü tuzaklar var...

Bugünlerde dünyayı satıp gidesim var.
Bu dünyalık değilim ben, başka bir diyarım var.
Bu gök bana göre değil, bu hava, bu toprak...
Her adım sonrasına gizlenmiş pişmanlıklar var...

Bugünlerde her şeyi bırakıp gidesim var.
Önümde aldatıcı bir saray, bir nefes sonrası mezar.
Burası geçip gidecek oyundan bir diyar.
İçine düşüp ölümü unutanlar var...

Bugünlerde dünyayı satıp gidesim var.
Günahlarımı sırtlanıp tövbe kapısına varasım var.
Boynumda Kur'an, dilimde istiğfar.
Varıp da secdeye, affet Ya Rab diye haykirasım var...

Bugünlerde her şeyi bırakıp gidesim var.
Düşüpte yollarda kendimi arayasım var.
Bu dünya oyundan bir hayal,
Hayale dalıp gerçeği unutanlar var...

Bugünlerde başımı alıp gidesim var.
Varıpta kendime bir mezar açasım var.
Toprağın altında kim efendi kim köle belli değil,
Ölümü ders olarak almayanlar var...

Bugünlerde başımı alıp gidesim var.
Yüreğimi sırtlanıp yollara düşesim var.
Bu dünya; imansıza aldatıcı bir saray,
İmanlıya geçilen bir köprülük diyar...

Fatma Zehra AKDİŞ

(4-B / İ.Ö)

YÜREKTEN EDİLEN DUAM

Ey Medinem...

Gönlümün takvimine şiir oldu yeşilin, yüreğimin hüznüne merhem oldu gelişin. Huzur doldu gönlümün Medine sokaklarına, bir yağmur olup yağdı yaşlarım Arafat Dağına. Tırmandım Rasulullah'ın yalnızlığına, tutuldum insanların ihlâslı dualarına. Serdim acizliğimi Kâbe kucağına, döktüm incilerimi bu uğurda, bu yolda, bu aşkta...

Okulumuzun panosuna asılan bir afişle başladı her şey. Gördüğümde umutsuzca “nasip olur mu Allah’ım” diye iç geçirdim, bana nasip olacağını bilmezden evvel. Arkadaşımla âni bir karar ile yarışmanın son günü kayıt yaptırmak ve bilgi almak üzere Kampüs Cami’ne doğru yola koyulduk. Yoldayken içimi anlam veremediğim tarifsiz bir his kapladı. Camiye girip hoca ile görüştük ve kaydımızı yaptırдық. Haftanın beş günü hoca hanımlarla “Hadislerle İslam” adlı eseri okuyorduk. Dersler o kadar güzel ilerliyordu ki Rasulullah’ın incisi hadisleri bazen biz okuyor dersi beraberce yapıyorduk. Aynı zamanda kırk hadis ezberlememiz gerekiyordu, yarışmanın şartlarından biri de buydu. Hadisleri de tramvayda gidip gelirken ezberliyordum ve hocaya dersten sonra veriyordum. Çoğu zaman hadisleri okurken dua eder hayal kurardım. Yarışma için değil Rasulullah efendimizin sözleri; sözlerin en kıymetlisi olduğu için ruhuma, gönlüme yazmaya çalışıyordum.

Dersler bitmiş ve yarışmanın sınavına günler kalmıştı. Bir gün okulda Arapça dersinde “ Mekke’ de” parçasını okuyorduk. Ansızın hoca dersin ortasında “Kübra Mekke’ ye gidecek inşallah” dedi. Hocanın bu söylediğine anlam verememiştik ama içimde de adını koyamadığım bir mutluluk oluşmuştu. O esnada arkadaşım şaşkınlıkla ve mânidar bir şekilde bana bakıp gülümsedi.

Ve en nihayetinde sınav günü gelmişti. Hem çok heyecanlı hem çok stresliydim. Dualar ederek girmiştik sınav. Bir yandan da hiç ümidim yoktu. Çünkü sınava giren birçok kişi vardı ve hadis alanında benden daha başarılılardı. Neyseki sınav bitmişti ve asıl zor olan süreç başlamıştı, beklemek... Beklemek ki asıl anlamını sabırla dost ederek öğretmişti bana.

Ah Medine...

Rasulallah ile şereflenen kutlu şehir...

Hasret son bulmuş, fırtına dinmiş, ve serin bir gecede kavuşmuştum sana. Mescidin kapısından girdiğimde büyük bir heyecan vardı içimde. Sanki Efendimiz o kapıların ardında bizi buyur ediyor gibiydi, birazdan hasbihal edeceğiz gibi hissediyordum. Konuşuyordum içimden “ ben geldim ya Rasulallah, ben geldim, sana geldim.”

Medine’ de Uhud Dağı Hendek Gazvesinin yapıldığı yerleri ziyaret ettik. Uhud Savaşı’nın hüznünü yüreğime dert eyleyip buram buram misk-i Hamza’yı doldurmuştum içime. Ardından hurma bahçeleri, tren garı, Kuba, Kibleteyn, Gamame, Amberiye mescitlerini ziyaret etmiştik. Dolu dolu geçen üç günün ardından Mekke’ye doğru yol aldık. Medine’den ayrılmanın hüznü Kâbe’ye kavuşmanın heyecanı vardı içimde. Kâbe’yle ilk karşılaştığımda bir sürü dualar etmeyi planlıyordum. Fakat hiç de planladığım gibi olmadı o an her şeyi unutmuştum. Kâbe’ nin güzelliği karşısında adeta büyülenmişim. Derin derin, dua dua seyrine daldım Kabe’ nin. Ardından Hacerü’ l Esved ’i selamlayıp tavaf etmeye başladık. Yine Mekke’ de de birçok mescit ziyareti yaptık. Hz. Hatice validemizin kabrini, Hira Mağarasını, Arafat Dağını, Efendimizin doğduğu evi ziyaret ettik. Günler su gibi gelip geçmişti. Ayrılık vakti gelip çatmıştı. Yüreğime bir ayrılık ateşi oturmuştu. Kâbe’ ye bir gün yine kavuşma ümidi ve gözyaşlarıyla veda etmişim.

Medine’nin katmerleşen ayrılığına artık Mekke de eklenmişti. Benim hikayem de bir şehre gidememek değil o şehirden dönememek oldu. Şimdi hangi hasret, hangi dua beni sana kavuşturur bilemem ama ben yeniden davet edileceğim günü bekliyorum Ya Rasulallah...

Kübra BÜYÜKTÖKE

2022 Mezun

KARANLIKLARIN ARDINDAN AYDINLIĞA YÜKSELİŞ YUSUF (A.S) GİBİ

Bilmek ve bilmemek arasında geçen bir zamanın ardından ayrılık gelmişti çoktan. İnsan ayrılığın ne olduğunu nereden bilirdi ki en baştan. Hz. Yusuf, her ikisinin de destanını yazmıştı Kenan ve Mısır'da. Sonbaharda esen rüzgâr gibi dağılmıştı etrafa bir anda. Güvenecek bir liman aramıştı tam da oracıkta. Kardeşlerinin kıskançlığına uğramış birden kendini kapkaranlık kuyuda bulmuştu. İşte tam da bu an sabır baş göstermişti yaşamına. Ne olduğuna anlam veremiyor yalnızca Allah'a sığın-yordu. Babasının sıcacık kollarından soğuk ve karanlık kuyunun taşlarının arasına geçiş yapmıştı, sabahtan akşama kadarcık bir zamanda. Ağlıyor, hüzünleniyor, bağıyor ama sesini duyuramıyordu upuzun bir kuyudan. Umudunu yitirmeli miydi insan sesini duyuramayınca ya da hayatının sonun geldiğini mi düşünmeliydi? İnsan ikisini de yapmamalıydı. Çünkü Hz. Yusuf bunların hiçbirini yapmamış, sabretmiş ve oradan kurtulacağına inanmıştı her zaman. İnanış öyle katmerleşmişti ki sonunda kuyudan çıkmıştı. Karanlıklar son bulmuş ama ayrılık son bulmamıştı daha. Kıymetsiz bir fiyata birkaç dirheme satılmıştı çoktan Mısır'a. Kölelikle devam etmişti artık hayatının geride kalan kısmına. Buradan yıllarca sürgün edilmişti ilmi, hikmeti getireceği zindana. Rüyaları yorumlayabilme özelliği verilmişti Hâktan Nûr-i Cemâl Resule. Esaretin sonunda özgürlük baş göstermiş sultan olmuştu Mısır'ın çöllerine. Adım adım Allah'ın dinini yaymıştı etrafına. Yıllar sonra ayrılık son bulmuş kavuşmuştu babasıyla tahtında.

Hz. Yusuf'un hikâyesinde de olduğu gibi Allah Resul'ü daha peygamber olmadan birçok zorlukla baş başa kalmıştı. Babasından memleketinden sessiz sedasız ayrılmıştı. Bu ayrılış onu karamsarlığa itmemişti aksine Allah'a daha çok bağlamıştı. Bağlanış şu sözle doruklara ulaşmıştı. "Rabbim beni bana bırakma". İnsan Rabbine bağlanmaz ise kendi karanlık kuyusunda kendini yitirebilir. Allah' a dayanmakla hayatının birçok yerinde aydınlığa kavuşmuş olur. Bu dayanış Rabbinin kurallarına uymak, olan ve olacıklara boyun eğmek ile gerçekleşecektir. Bunun sonucunda bir kuş misali gönlümüzden aydınlığa yükselen anlar ve anılar yaşanır olacaktır. Unutmayalım ki bazılarımızın güneşi de yalnızca geceleri doğar. Bu doğuş sonucunda hayat karanlık olan zamandan aydınlık olan zamana geçiş yapacaktır. Aslında imtihanlar kul için Allah tarafından büyük ödüle götüren yollardır. Bu yollar bazen düz bir yokuş bazen de engebeli bir yokuş olarak karşımıza çıkabiliyor. Yapmamız gereken tek şey Allah'a teslim olup bu yolda sabırla devam etmektir. İnsan sabrettiği süre zarfında hayatında hep yükselişlerle karşılaşacaktır. Sabır, hayatın ilacı ve sonucunun tatlısıdır. Karamsarlığa kapılmadan adım adım hayatı, dolu dolu yaşamak ümidiyle.

Eda ACAR

(4-B/i.Ö)

BİR IŞIK BEKLİYORUM

Karanlıklar çöktü üstüme bir ışık görme ümidiyle
Aman Ya Rabbi! Ne dehşetli bir geceydi o gece
Üç gün bekledim bir yardım umuduyla üç gece
Ölümü hissediyordum âdeta tüm ruhî- bedenimle
Melekler etrafımda bana bakıyordu sen neredesin diye
Haykırıyordum bitkin yenik bir halde ümit var diye
Bir ışık bekliyorum Ya Rabbi! Senin ümidinden
Mahrum etme beni rahmet ve merhametinden
Bir ışık bekliyorum engin deryalarda parlayan güneş misali
Bir ışık bekliyorum karanlıkta aydınlığı bekleyen insan timsali
Aman Ya Rabbi birde ne göreyim o ışık belirmiş, burdayım diye
Kalkmak istiyorum bir türlü o ışığa belki ulaşırım lakin nafile
Dünya çökmüş üstüme kaldıramam bu yükü, imkansız o halde
Bekledim saatlerce Ya Rabbi beni burada yalnız bırakma diye
Gözlerimde yaşlar kalmamıştı âdeta bir çöl misali
Bayılmışım yorgunluktan bir hastaya vurulan narkoz gibi
Gözlerimi açtığımda karanlıklar yok olmuştu çehremde
Güneş gülüyordu âdeta bir tebessümle tam da tepemde
İşte beklenen gelmişti nihâyet işte müjde!
İşte beklenen gelmişti nihâyet işte müjde!

Mehmet Akif AĞAOĞLU
(4-A/N.Ö)

BÜYÜLEYİCİ BİR ÜLKE ÜRDÜN

Orta Doğu'da bulunan Arap ülkelerinden birisidir Ürdün. Uzak gibi görünmesine rağmen ulaşımı çok kolay, ülkemizden yaklaşık 2-2,5 saatlik uçuş mesafesinde bulunuyor. Biz Ankara'dan hareketle iki saatte rahatlıkla ulaştık.

Bizim de gitme amacımız olan Arapça eğitimi için en çok tercih edilen ülkelerin başında geliyor Ürdün. Bu amaca hizmet etmek için kurulmuş enstitüler dünyanın dört bir yanından gelen öğrencilere hizmet veriyor. Biz de Arapça eğitimi için gelen pek çok öğrenci ile karşılaştık ve dilimizi geliştirme imkânı bulduk.

Ürdün'e ulaşır ulaşmaz Amman'a doğru yola çıktık, dikkatimizi ilk çeken şey ise ülkenin kendine özgü mimarisiyle coğrafi yapısının uyumuydu. Yazları aşırı sıcak olan bu ülkede evler de bu iklime göre tasarlanmış ve tüm binalar Filistin'den gelen özel taşlarla yapılmış, bu görüntü bizlere ülkemizin Güneydoğu Anadolu bölgesindeki evleri hatırlatmıştı.

Amman'a ulaştığımızda ise hareketliliğiyle belli ediyor başkent olduğunu, sürekli canlı olan şehir geceleri de bir o kadar güzel ve ışıltılı oluyor. Para birimi olarak dinar kullanılıyor. Yirmi sekiz Türk lirası 1 dinara tekabül ettiği için Ürdün pahalı bir ülke, bu yüzden gidecek olanların yanında Türk parası değil de dolar götürmesi tavsiye ediliyor.

Vasat'ul Beled veya Vasat'ul Medine adı verdikleri çarşıları Ürdün'ün en meşhur ve en kalabalık çarşısı. Halkı neredeyse tüm ihtiyaçlarını buradan karşılıyor, aradığınız ne varsa bu çarşıda bulabilmeniz mümkün ve çok zengin bir çeşitliliğe sahip.

Ürdün'e dair yöresel kıyafetler, hediyelik eşyalar, sahflar, aktarlar ve sokak lezzetleri...

Sokak lezzetleri demişken: Ürdün aynı zamanda sokak lezzetleriyle de çok meşhur bir ülke. Neredeyse her gittiğiniz yerde şavarma, felafel ve artık ülkenin sembolü haline gelmiş olan künefeyi bulabilirsiniz. Özellikle künefe konusunda çok başarılılar, yediğinizde damağınızda unutulamayacak bir lezzet bırakıyor.

Yemek olarak ise genelde pilavlı yemekler olmakla beraber humus vb. mezeler de sofraların olmazsa olmazı. Yemeklerde çok çeşitli ve ağır baharatlar kullanılıyor bu da yemekleri ilk defa tecrübe edenlere biraz ağır gelebiliyor. Biz de mensef, buhari ve mablube adı verilen yemekleri tecrübe etmiştik.

Ürdün aynı zamanda tariflere sığmayan manevi bir zenginliğe sahip. İslam tarihi ve Siyer okumalarından da bildiğimiz gibi bazı Peygamberlerimiz (aleyhimüselam) ve

sahabi efendilerimizin türbeleri, Ashab-ı Kehf mağarası ve pek çok Türk şehidimiz de Ürdün topraklarında medfunlar. Bize de Yuşa (as), Şuayb (as) ve Sahabi efendilerimizi ziyaret etmek nasip olmuştu. Tarihi Salt şehrinde de şehitlerimizi ziyaret etmiştik. Bizi en sevindiren de bu ziyaretlerimiz olmuştu.

Kuran-ı Kerim’de çevresinde gelişen olaylara temas edilen fakat adı verilmeyen, Lut Gölü veya Ölü Deniz olarak isimlendirilen bu göl dünyanın en tuzlu gölü olma özelliğine sahip. Aynı zamanda Dinler Tarihi’nde ve Kitab-ı Mukaddes arkeolojisinde önemli bir yeri olan bu göl yine Ürdün sınırları içerisinde yer almakta. Çok farklı bir atmosferi olan Lut Gölü, Ürdün’e gidince görülmesi gereken yerlerden birisi.

Ülkenin en büyük turizm kaynağı ise Ürdün denilince akla ilk gelen yer olan Petra Antik Kenti. Gidenlerin hayran kaldığı bir yer Petra. Maalesef biz şartlarımız gereği gidemedik. Önemli turizm kaynaklarından birisi de UNESCO Dünya Mirasları Listesi’nde bulunan Vadi Rum. Kendine has kırmızı kumlar ve etrafını çeviren

devasa kayalıklar başka bir evrendeymişsiniz hissi veriyor ve sizi derin bir tefekküre davet ediyor. Geceleri ise gökyüzünün en yalın haline şahit oluyorsunuz, tüm yıldızlar adeta gözlerinizin önüne seriliyor. Özellikle gün doğumu ve gün batımı esnasında her yer güneşin kızılıyla bürünmüşken çölde yapılan safariler ise gezinin en eğlenceli ve en güzel kısmı. Safari sonunda gün doğumunu izlerken ezgilere konu olan ‘güneşin doğduğu yerden güneşle birlikte doğmak’ ifadesinin sanki burası için yazılmış olduğunu düşünüyorsunuz.

Coğrafi konumu itibarıyla Filistin’e çok yakın olan Ürdün, heybetli Filistin dağlarıyla çevreleniyor. Aclun kalesine çıktığınızda bu eşsiz manzaraya şahit olabiliyorsunuz. Hatta bazı tepelerinden Kubbetü’s Sahra’yı da görebilmeniz mümkün.

Kaleleri, tepeleri, doğal kayaçlarıyla meşhur olan Ürdün’ün aynı zamanda Kızıldeniz’e de kıyısı bulunuyor. Akabe adı verilen şehrine gittiğinizde berrak ve masmavi görüntüsüyle Kızıldeniz karşılıyor sizleri. Kızıldeniz’in keyfini çıkarmanın en iyi yolu ise yapılan tekne turları. Yüzünüze vuran o ılık rüzgârı hissederek Kızıldeniz’de dolaşmak ve uçsuz bucaksız denizi seyretmek müthiş bir duygu.

Ürdün sadece burada anlatılanlarla sınırlı değil tabii ki, burada anlatılamayacak kadar maddi ve manevi pek çok zenginliği var. Biz hem aldığımız eğitim hem de yaptığımız rihleler açısından dolu dolu kırk gün geçirmiştik. Bu sebeple ister Arapça eğitimi ister sadece gezi amaçlı gidecek olanlar için Ürdün en başta tavsiye edeceğimiz ülkeler arasında yerini almış oldu.

Melike SARI
(4-B/N.Ö)

"HZ. MUHAMMED'İN HAYATI"

KİTAP İNCELEMESİ

Siyer ve İslam tarihi alanında benzeri az bulunan önemli çalışmalardan birine imza atan Martin Lings diğer adıyla Ebu Bekir Siraceddin Protestan bir ailenin çocuğu olarak 24 Ocak 1909 tarihinde , Lancashire'da doğan ve babasının işi nedeniyle Amerika'ya giderek çocukluk yıllarını burada geçiren Lings, İngiltere'ye döndüğünde Bristol'de bulunan Clifton College'a, ardından da İngiliz Edebiyatı okuduğu Oxford'ta Magdalen College'a devam etti. Burada özellikle İngilizce hocası C. S. Lewis'in üzerinde derin tesiri oldu. Onun sayesinde, ileride İslâm ile karşılaşmasına da vesile olacak olan Ortaçağa ilgi duydu.

Din hakkında ne düşüneceğini bilmediği bir dönemde René Guénon'un yazıları ile tanışır, kendi deyimi ile âdeta yıldırım çarpmışa döner ve tüm din ve geleneklerde birbirinden farklı zahiri yönün yanı sıra ortak bir Bâtini yorumun var olduğunu kabul eder .Evrensel hakikat ilkelerinin tüm insanlar ve kültürlerde mevcut olduğuna dinlerdeki ortak hakikatlerin farkına varır.

Lings birikimlerini mistisizmle birleştirerek birbirinden önemli eserlere imza atmıştır. İlk dönem Arapça kaynakları esas alarak kaleme aldığı ve Pakistan hükümeti tarafından her yıl verilen Siret ödülüne layık görülen en meşhur Muhammad: His Life Based on The. Earliest Sources (kitabın özgün adı) Hz. Muhammed'in Hayatı. Eser 1983 yılında yayınlanmış olup, üç yıl gibi bir sürede kaleme alınmıştır. Türkçeye 1984 yılında Nazife Şişman tarafından çevrilmiştir.

Eser 500 sayfa 85 bölümden oluşmaktadır. Her bir olay için ayrı bir başlık açılarak olay örgüsü okuyucunun zihninde daha iyi tasavvur etmesi amaçlanmıştır. Yazar kitabında samimi ve anlaşılabilir bir üslup kullanmış bunu da edebi kişiliğiyle harmanlayıp roman havasında vermiş olması hasebiyle okuyucuyu sıkmamış ve konunun getirdiği ağırlığı da kaldırmıştır.

Eser ana kaynak olarak; Kur'an-ı Kerim'deki birçok ayeti kitapta yer vermiştir. Ayetleri Kur'an-ı Kerim'in inmiş olduğu nüzul dönemindeki olaylar ve sorulara cevap olarak gelen ayetlerle örnekler vermiş, nüzul sebeplerini de aktarmıştır. Vahiyle 23 yılda tamamlanan İslam dinini ustaca anlatmıştır. Aktarmış olduğu bu bilgiler esere zenginlik katmıştır. Erken dönem siyer kaynaklarından ise ;İbn İshak, ibn Sad, Vâkıdî Taberî'nin kitaplarından faydalanmış , Kütüb-i Tisa'dan da pek çok hadis nakletmiştir. Vermiş olduğu bilgiler sayesinde, bu alanda yazılmış pek çok eserden ayrılmıştır. Eser çağdaş bir siyer olduğu için siyer ilmiyle uğraşan kişiler tarafından da takdir toplamıştır.

Yazar kitabında önsöz ya da giriş bölümü koymamıştır. Bu nedenle kitabın hangi amaçla neden yazıldığını bilmemekle birlikte eserine vermiş olduğu isimle amacı net olarak ortaya koymaktadır. Çoğu siyer kitabına kıyasla konuya giriş Hz. Muhammed (sav)'in hayatından değil de Hz. İbrahim döneminden, çocukları İsmail ve İshak'tan, tekviden

Peygamber Efendimiz'in (s.a.) hayatı hakkında okuma yapmak isteyenlere birkaç kitap önerisi:

- 1- Muhammed Hamidullah, *İslam Peygamberi*
- 2- Wadah Khanfar, *İlk Bahar*
- 3- Ahmet Önkal, *Rasulullah'ın İslam'a Davet Metodu*
- 4- İbrahim Sarıçam, *Hiz. Muhammed ve Evrensel Mesajı*
- 5- Celaleddin Vatandaş, *Hiz. Muhammed'in Hayatı ve İslam Daveti*
- 6- Muhammed Gazali, *Fıkhu's Sire*
- 7- Kasım Şulul, *Ana Hatlarıyları Siyer-i Nebi (a.s)*

bahsederek başlamaktadır. Hz. Muhammed (sav)'e kadar olan dönemin genel hatlarıyla özetlendiği bu bölüm, okuyucuya özetleyici bir tarihsel bakış açısı sunmaktadır.

Eser Hz. Muhammed'in (sav) hayatını anlatmakla beraber pek çok olaya da değinmiştir. Dönemin ekonomik, sosyal, kültürel durumundan, Kabe'nin inşası, putperest toplumun oluşum süreci ve Hz. Muhammed (sav) doğumu öncesi Arap yarımadasındaki toplumun sosyal, kültürel ve inanç durumu Hz. Muhammed'in (sav) Hz. İsmail'in (a.s.) soyundan gelen Kureyşe kadar uzanan dedelerinden bahsetmekle birlikte en son sayfada şematize edilmiş şekilde soyağacı da verilmektedir. Peygamber'in (sav) nübüvvetinde yanında ve karşısında duranlarla olan ilişkilerini ve toplum içindeki durumunu açıklamaktadır. Çocukluktan gençliğe, devamında olgunluk dönemi ve ilk vahiye muhatap olması ve peygamberliğin başlaması; aile yapısı, evlilikleri, savaşları, antlaşmaları yeni oluşan toplumun müşriklere karşı var olma mücadelesidir.

Yaşanan bazı olayların direkt sahabe tarafından anlatılması, kitaba değer katmaktadır. Hz. Muhammed'in (sav) ashabının, tüm insanî zaaflarına rağmen Hz. Muhammed'e ve ilk vahye sadık kaldıklarını görmekteyiz. Bu durum onların insanlık tarafından örnek alınması gereken şahsiyetler olduğunu göstermektedir. Bunu onların İslam öncesi ve İslam sonrası Mekke ve Medinedeki durumları göz önüne sermektedir.

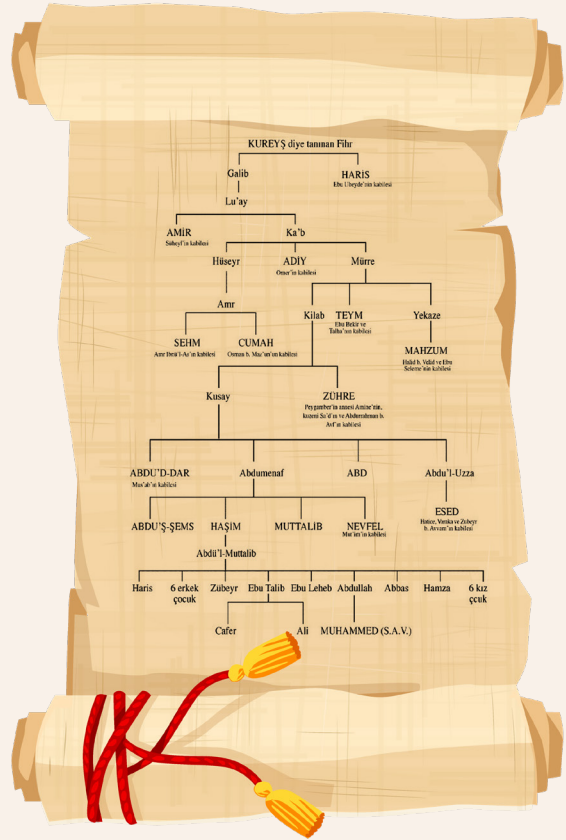
Eser Hz. Muhammed'in (sav) evliliklerinden bahsetmiştir fakat evliliklerin asıl sebebini açıklamamıştır. Bundan dolayı konu hakkında bilgisi olmayan kişilerin bu evlilikleri anlayamaması muhtemeldir.

Yazar eserinde genel olarak olayların tarihlerini de belirtmemektedir. Bu bilgilerde verilmiş olsaydı okuyucu için daha iyi olabilirdi.

Sonuç olarak Martin Lings eserinde "Ey inanlar! Ant olsun ki, sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok anan kimseler için Rasullullah en güzel örnektir" (Ahzâb, 33/21) ayetini düstur edinerek Hz. Muhammed (sav)'in hayatını aktarmaktadır. Her müslüman, peygamberinin hayatını öğrenmesi gerektiği için okunması gereken eserler arasında yerini almalıdır.

Havva YILMAZ

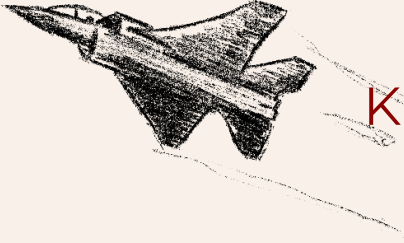
(3/B-i.Ö)

Kaynakça
https://suraquran.com/turkish-aya-21-sora-33.html
https://www.academia.edu/8641267/Martin_Lings_Ebu_Bekr_Siracuddin_el_Alevi_ed_Darkavi_24_Ocak_1909_12_May%C4%B1s_2005

Siyeri roman tadında okumak isteyenler için ise şu dört eseri zikredebiliriz:

- 1- Kamran Pasha, *Müminlerin Annesi*
- 2- Şaban Öz, *Elçi*
- 3- İskender Pala, *Bülbülün Kırk Şarkısı*
- 4- Ahmet Lütfi Kazancı, *Peygamber Efendimiz'in Hayatı (6 cilt)*

KURŞUN YAĞMURLARI ISLATMIŞ KANLA

Ey, göğüne yıldızların ve göğünün semasına da peygamberlerin nakşedildiği Kudüs şehir!

Ey; Mescid-i Aksa gölgesinin, toprağının her karışını aydınlattığı mukaddes şehir!

Ey Kuds-ü Şerif, toprağın asırlarca nebi yağmurlarıyla bereketlenmiş sağanak sağanak. Şimdilerde ise şahitsin, kurşun yağmurlarının çocukları kanla ıslatmasına oluk oluk. Ve biliyorsun ki sokaklarında sel olup akan kan, İbrahim aleyhisselâmın kurban ettiği koçun kanı değil. O kan ki kurban edilen İsmail'in kanı ancak.

Kanı donduran katliamı yaşamandan içinin tir tir titremesi... Kanla ıslanan çocukların üşümesinden korkman hep bu yüzden. Bir anne şefkatiyle, uyuyan çocuklarının üzerlerini toprağınla örtmen ve yanaklarına birer buse kondurman hep bundan muhakkak... Ey Kudüs; öksüz ve ruhsuz çocuk bedenlerin annesi!

Ey Kudüs; kutlu, saf, aziz vatanım! Kubbelerin kan ve gözyaşı ile yıkanıp Güneş diye semaya yükseldiği şehir! Minarelerin dua eden dimdik eller gibi semaya uzanıp asırlardır nefes almadan Allah'a yalvardığı şehir!

Ey Kuds-ü Şerif! İsa aleyhisselâm göğe yükselirken Zeytin Dağı'ndan, semaya yükselen dualarımı gölgelik yapıp ben seni seyrediyorum; seni her an seyreden o ulu tepeden. Hani asırlar boyu Kanuni Sultan Süleyman Hazretleri'nin naksettirdiği duvağın, gündüzleri gül rengine bürünürdü. Sanki diyordun ki: "Burası güllerin efendisinin, güllere imamlık yaptığı makam!" Ey Kudüs, ne zaman döküldü gül surlarına küller? Ne zamandır bu mahzunluğun ki kül renkli, kül kokulu?

Tarih, kültür ve inancın taşlarda soluk bulduğu şehir... Surların, evlerin ve mescitlerin zerrelerinde tüm benliğiyle yaşayan eşsiz şehir... O taşlar ki kadim şehrin kadim mezar taşları değil. O taşlar ki ancak koca davanın mihenk taşları. Davut aleyhisselâmın atıp da Calut' u öldürdüğü taşı görüyoruz biz hâlâ, masum çocukların ellerindeki sapanlarda. Ve o taş ki mukaddes Muallak taşı! Şimdi onun yanı başında yükselmeyi bekliyoruz miracımız olan namazla.

Sana tepeden bakınca sokaklarında Selahattin Eyyubi ruhunu görüyorum; yürürken başı dimdik duran kadınlar, "Burada kalacağız!" diyen yiğitlerde. Dünyanın her köşesindeki hüznü, dualı kalplerde "Kudüs ve Mescid-i Aksa Haçlıların işgalinde olduğu müddetçe ben nasıl olur da gülebilirim..." diyen Kudüs' ün ikinci fatihini görüyorum. Ve arıyorum o fatihin fetih ruhunu çünkü biliyorum ki biz birlik olmadan Kudüs' ün kapıları bize açılmadı. Çünkü biliyorum ki birliğin olmadığı yerde buram buram kan kokulu bir hiçlik var.

Ey Kudüs, Altı Gün Savaşı' nın izlerini taşıyan Davut Kapısı üzerimizden geçince iliklerimize işliyor farklı iklimleri okşayan rüzgârların. Hıçkırıklarımıza Patrik Sophronius' un ağlayışı karışıyor. Sonra patriğin kelimeleri takılınca ayağımıza duruyoruz bir an. "Zulmün hâkimiyeti bir andır, adaletin hâkimiyeti ise kıyamete kadardır." sesini yudumlayınca kulaklarımız, Tekbir Dağı' na koşuyoruz ve o an eşlik etmeye başlıyoruz Hz. Ömer' in tekbirine...

Adımlarım Davut aleyhisselâmın kurduğu görkemli medeniyetin eteklerinde dolaşıyor usulca. Bedenim yorulunca ruhum Süleyman aleyhisselâmın mescidinde dinleniyor. Ve Musa aleyhisselâmın kabrinin başucundan gelen kızıl kumlara selam veriyor kelimelerim. Sonra Adil Halife' nin fermanı ile huzur rüzgarı esiyor kalbime, o rüzgar ki uzaklardan değil; ancak baş ucumda yaşayan tarihten, o rüzgar ki huzurla yaşayan halklardan yolcu. Her sabah Kıyamet Kilisesi'nin kapısı açılıyor. Sen o kilidi açan Müslümanlara hep şahitsin. Ve yine şahitsin ki Ey Kudüs, bizim de her sabah kapılarımızın kıyamete açıldığına. Ey Kudüs, Rahman' ın şehri... Hz. Ömer senin topraklarındaki tüm Yahudilere kucak açarken... el-Halil Kapısı' na nakşedilen İbrahim aleyhisselâmın ismi şerifi yerdeki huzuru yansıtırken tarihe... Ve bu kutsal belde bugüne kadar kimseye dar gelmemişken... Şimdi niye bizi bu arza çok görmeleri? Niye seni sana çok görmeleri, ey Kuds-ü Şerif?

Ey Kudüs, yer ile gök arasındaki en kısa mesafe!

Ey, vasıtaların son bulduğu o eşsiz gecenin mekânı!

Ey, çılgınlıklarının taşlı dar sokakları bile kül ettiği sarı meşaleli çocuk!

Ey, özgürlük ümidiyle yakarışları semayı inleyen yetim!

Ey Kudüs, dar sokak duvarlarında yankılanmasa kelimelerim...
Asırlar boyu çöllerde dolanmış bir avareyim ben, tüm susuzluğumu senin engin vahanda gidersem...

Ve konuşmasam sadece kulak versem...

Ey kalplerimizin ilk kıblesi!

Susuyorum, sana susadığım gibi;

Susuyorum ki biraz da sen konuş!

Arş. Gör. Esra Dürdane ÖZEKİN

KAN Çiseliyor

Nasıl da kirli bir zamandayım
Sinagolar âb-ı ölüm satıyor
Kudüs'e örülmüş dikenli teller
Şehâdet parmağımı kanatıyor

Kanla yazılmış bu senaryo
Bilmem kaçınıcı fasıl, kaçınıcı bölüm
Siyon dağından bir meşher
Tablo hazîn.. ölüm, yine ölüm.

Arsızlık bulutları geziniyor
Kan çiseliyor düne ve bugüne
Damla damla hüznün düşüyor
Yaralı ve yorgun yüreklerin üstüne

Bir çocuk sesi kulaklarımda
Ve çığlık çığlık.. yeri titretiyor
Tüm insanlık uçurumun kenarında
Düşürmeye bir feryat yetiyor.

Mehmet ÖTLEŞ
(4/A-N.Ö)

MÜSLÜMANCA YAŞAMAK

Dünya çok kısa her nefes verişimizde biraz daha eksiliyor ömür. Bunun bilincinde olmamıza rağmen sınırsız sarılırız bazen dünyaya.. Hiç bitmeyecek hep bizimle kalacak gibi. Oysa biliriz ellerimizden kayıp gidecek bir gün. İçimizde bilmeden putlaştırdığımız onlarca, yüzlerce şey girecek beş metrelik toprağa. İbret alırız bazen deriz dünya boş evet dünya boş ama nefis denilen dünya meraklısı illet hiçbir zaman boş durmaz. Siyah beyaz olan dünyayı binlerce makyajla süsleyip sunar biz acizlerin önüne. Peki ne yapacağız biz, üç günlük olan bir yolculuk olduğunu bildiğimiz dünyadan nasıl vazgeçeceğiz. Vazgeçmek mi? Hayır bunu kimse iddia edemez biz bilinçlenmekle ve dünya ahiret dengesini kurmakla mükellefiz. Önceliğimizi bilmek ve bununla amel etmek mecburiyetindeyiz. Bir bakın çevrenize kimle konuşsak bunalımda, açmaza doğru sürükleniyor ve her imkanı olmasına rağmen memnuniyetsiz. Ben bunu tek bir sebebe bağlıyorum; günümüzde yani modern çağda insanların en büyük açmazı Allah'tan uzaklaşarak kendini sınırsız bırakmasıdır. Her türlü maddi imkân ve yüksek yaşam kalitesine sahip olmalarına rağmen hayatın anlamını yitirmeleri buna paralel olarak zihinlerin intihara sürüklenmesidir. Peki ne yapmamız gerekiyor nasıl açacağız tüm bunları. Unutmuyarak, evet unutmayarak açacağız. Dünyaya neden geldik, neden buradayız, nereye gideceğiz? İnsanın asıl gıdası Allah'ın nurudur, ilâhî aşk ve akıldır. İnsan, asıl ruhani gıdasını unuttuğu ve ten gıdasına düştüğü için huzursuzdur. Bilinçlenmeli ve hakikati görmeliyiz. Her neye bakacak olursak Allah'ın tezahürünü göreceğiz. Baktığımız her şeyin bir gayeye, bir hikmet ve düzene bağlı bulunduğunu göreceğiz. En büyük varlıktan en küçük varlığa varıncaya kadar bakılırsa bu varlıkların her birinde üstün bir sanat ve letafet eseri, bir irade alameti olduğu aşîkârdır. Tüm bunların yanında dengeden bahsettik dünya ahiret dengesi bunu sağlamak adına şunu da unutmamak gerek; Biz bu dünyaya gitmek için geldik ama aynı zamanda güzellik ve tefekkür ile ânı seyretmeye de geldik. Hayata böyle bakmamız lazım. Kaliteli hayat ancak bu şekilde kazanılır. Bunun yolu da insanın Allah ile ve benliğiyle barışık olmasından geçiyor. Zaman daralıyor. Güzel şeyler yapmak için acele etmekte fayda var. Ömrümüzü güzelleştirmek için çabalamalı, bir fidan dikmeli, bir çiçeği kurumadan sevmeli, tebessüm etmeli, iyilik ve hayır konuşmalı, olmuyorsa susmalı. Her şeyden önemlisi de küçük kıyametimiz olan ecele hazırlanmalıyız. Yazıma İsmet Özel'in çok sevdiğim bir sözüyle son vermek istiyorum: **"Bedeli ne olursa olsun, Müslümanca yaşamının haysiyetine talibiz."** Dünya devam ediyor, Müslümanca kalın.

Didar Sultan TÜRKMEN

(2-B/N.Ö)

NEFİS ÇUKURUNDA BİR NEFES

Dönüp nazar eylesen, şu koca cihana,
Duyar mısın ki bir soluk, düşmemiş mâsivâyâ?
Nefsi üflemişken hüdâ, cümle cana,
Âlem dahi kâfi gelmez, hırsı Kabil olana.

Rızka kefil olan hak değil midir?
Uğrayıp kalkacaktık han değil midir?
Hevânı arş eylemişsin âdemoğlu,
Şu nefis mevte cahil midir?

Tutamayız, gün yitip gidecek.
Ömür ya bu, elbet bir gün bitecek.
Duyulunca tekbir sesi, musallâ taşın üstünde,
Seninle hangi şan, hangi şöhret gelecek?

Betül UĞUR

2022 Mezunu

ÇAĞDAŞLIKMIŞ

Kalmadı kimsede hayâ, edep
Geziyor onunla bununla hep.
Neymiş efendim 'çağdaşlıkmış'
Hadi ordan, illa edep illa edep.

Birde ne göreyim 'türbanlı' kız,
Sanki nikahlısın âh! Hayırsız.
Efendim (sav) görse utanır mısın?
Yoksa dersiniz 'biz arkadaşız'.

Sözde Müslüman, fiilde haram,
Hani nerde 'hakiki Müslüman'
Anladım ki bu dünyada yok,
İnan, O'nun (sav) gibi yaşayan.

E_sma AKAN

Hadis Yüksek Lisans Öğrencisi

MEÇHULE GİDEN YOL

Bir gündüz vakti, insanlar uyanık
Güneş tepede, her insan kendi meşguliyetinde
Bir adam elinde davuluyla bağıırıyordu uyanın! uyanın!..
Şaşkınlık diz boyu... Oysa o insanların gözleri açık uyanık.

Biraz ilerideki sokaktan elinde fenerle gezen bir genç yaklaştı, şaşkınlığım iyice arttı, gündüz vakti
Güneş tepedeyken neyin aydınlığını arıyordu?

Fırının önünde mahşer kalabalığı;
hepsinin elinde poşet ekmekleri farklı,
oysa hepsi tek bir fırından çıkmamış mıydı?
Kiminin poşetindeki ekmeği çok kötü kokuyordu kiminin ki çok güzel;
ekmeği kötü kokan bu kokuyu hissetmeden nasıl yaşıyordu,
Bu kokuyu neden hissedemiyordu?
Ekmeği güzel kokan da çok mutsuz,
sadece elindeki nimetten habersiz yaşıyordu.
Gülen gözleriyle sevimli bir çocuk koşarak geldi;
Elinde sıcacık mis gibi kokan ekmeğinden bana da bir parça verdi.
Hem ben mutlu oldum hem o mutluluğuna mutluluk kattı
Eee sonuçta herkes gönlünün ekmeğini yiyordu...

Sokağın sonuna doğru oyun oynayan çocuklar
Çocuklar, oyun oynadıklarını ifade ediyorlar
Oysaki ortada oyunun kuralı yok, huzursuzluk ve kaos var.
Ortamın bu hali bağıra bağıra bir kuralın ve intizamın getireceği huzura
insanlığın hasret olduğunu söylüyordu.
Aslında o oyunun bir kuralı, bir düzeni de vardı;
çocuklar kuralı arayıp bulmak yerine sadece eğlenceye odaklanmışlardı...

Mervegül BİÇER

2023 Mezunu

YAŞAMAYA CESARET ETMEK

Bana yaşamı ve yaşamayı öğreten Rabb'imın adıyla yeni bir gün daha doğdu. Buğdayları sarartacak güneşler doğmaya başlamıştı, ben henüz bir buğday kadar yol alamamışken 21 yıllık hayatımda. 1092 haftadır geçmeyen, gün geçtikçe içimde biraz daha can çekişen ve nereye koyacağımı, adını ne koyacağımı bilemediğim bir hissin göğüs kafesime her zamankinden daha ağır geldiği haftalardan geçiyordum. Şairin dediği gibi ne sıkıntı ne de rahatlık fayda etmiyordu. Haftalar sonra ilk kez kendi sesimi duymuş ve bir gönüldaşa duyurmayı istemişim. Mekan belli idi, varılacak gönül de karşımdayken göğüs kafesimi biraz da olsa rahatlatma zamanı gelmişti. Anlattıkça kafam karışıyor, 'bunu da böyle mi yaşıyormuşum, böyle mi hissediyormuşum?' gibisinden sorular kafamda yankılanıyordu. Kafamın karışmasına sevindiğimi sonradan fark ettim. Haftalar sonra kendimden bir ses duymak belli ki zihnimi heyecanlı bir telaşa sürüklemişti. Yeterince karnımızı ve ruhumuzu doyurunca mekandan ayrıldık, sıra gözlerimizi ve en derinleri doyurmaktaydı. En derinlerimde hep tefekkür ettiğim anılar saklı olduğundan ayaklarımız deniz kenarına istemsizce yürüdü. İnsanların konuşmaları, koşturmaları arasında öylece kaybolmayı düşündüm bu eylemi gerçekleştirirken. Ne muazzam şey! Birkaç balıkçının arkasından geçerken hep söylediğim gibi oltaların yanlışlıkla gözüme gelmesini ve onu yerinden çıkarmasından çok korktuğumu söyledim yoldaşıma. (Allah esirgesin) Korkuluklara yaslanıp denizin önce usul sonra bir hayli tepkili dalgalarını izlemek beni bir kere daha içimle barıştırdı. Uzun binaların ardından kaybolan güneşi izlerken ve yanımdaki abinin artık bir balık tutması ayrıca bizim de o ana şahit olabilmemiz için dua ederken titreyen kollarımız birbirine değdi. Yüzümüzde sağlam rüzgarlar yemenin verdiği kıpkırmızılığı da görünce maalesef abinin balık tutmasına şahit olamadan ayrıldık. (Biz gittikten sonra bizim yerimize geçmesi ve oradan balık tutabilmesi için de ayrıca dua ettik) Bir yoldaş ki yollar yürümekle tükenmez onda. Fatih'e gidip meşhur künefeden tam da fırından yeni çıktığı anda yeme hayalini kurduğumuzu ağzımız tescillemese de bazı hislerin tescillenmeye ihtiyaç duymadığını biliyorduk. Belki oradan Şehzadebaşı'na geçerdik, kabirlere giriş çoktan kilitlenmiş olsa da önce dışarıdan birer Fatiha yollar, sonra "İstanbul'un ortasındasınız" yazan tabelanın yanındaki sütuna dokunurduk. Bir de gün alacaklı kalmasın diye Vezneciler'e yürür mutlaka Aslan abiye uğrardık. Dükkana girip onu bulamaz, bir süre dükkân bizimmiş gibi hissederdik. Sonra gösterince kendini kitapların arasından hemen aradığımız kitapları söyledik ve onun da tavsiye ettikleriyle hediye ettiklerini heybemize koyar dönüş yoluna geçerdik. Bunlar Marmaray'da kurulan düşlerden ibaretti fakat hepsini bir güne sığdırdığımız anılar da yaşamıştık elhamdülillah. O anıları ne zihnimiz ne ayaklarımız unuturdu. Gün bizden alacaklı kalmayana dek hakkını vermeli idi yaşamanın. Sonra başka günleri ve başka ömürleri.

Yolu hayırla ve hatırla yürümek için dua bekleriz.

Selamun aleyküm.

Elif Delfin AKTAŞ

(4-B/i.Ö)

NEFSİN HÜKÜMDARLIĞINDAN YÜKSELİŞE

Hakikati ve muhabbeti yansıtan söz değerinin gönüllerimizde anlam bulabilmesi ve yine söz şerbetinin bitap düşmüş yüreklere şifa bulup bir değer ifade edebilmesi, onu sarfeden gönlün nefsanî her türlü şeyden arınmış olması lâzımdır. İnsanoğlunun her biriyle arasındaki iletişimi, gönül bağı kurabilmesi için sarf edilen sözler içerisinde kötülük manasında bir şeyler barındırıyorsa şayet, o kurulan bağın pamuk ipliğinden yapılan bir düğümünden farkı kalmaksızın ânı geldiğinde kopuvereceği idrak edilmesi lazımdır.

Hazret-i Mevlânâ'nın dile getirdiği şu sözler nefsi olan şeylerden kurtulmanın ne büyük bir nimet olduğunu açıklamaktadır: “Ruhlar aslında aynı yerden geldikleri için, İsa nefeslidirler. Bazen nefse uyarlar yara olurlar. Bazen Hakk'a uyarlar, dertlere deva, yaralara merhem kesilirler. Ruhlar, nefsanî arzular-dan kurtulsalardı, günah perdelerini yırtsalardı her rûhun sözü, İsa nefesi gibi diriltici olurdu.”

Yani hepimiz yaratılışımız sebebiyle insan olmamızın doğasında var olan nefsin arzuları, hevesleri, birbiri ardınca gelen istekleri eğer ki kontrol edilmezse geri dönüşü olmayan bir hüsrana uğratır.

Nefsin sözün ve muhabbetin tesirine etkisi olduğu gibi ömrümüzün her alanında etkileri ve bu etkilere karşı yapmamız gerekenler de gayet tabii vardır. Bu etkileri araştır-sak, ilmî her literatüre baksak mutlaka eksiklikler olabilecektir. Lâkin ekseriyetle baktığı-mızda ana hatlarıyla bazı etkiler ve neticesinde yapılması gerekenler görülmektedir.

Saniyelerin hiç durmadan dakikaları, dakikalarında saatleri kovaladığı bu ömür sermayesi, insana lütfedilen en büyük ihsan ve bir daha geri dönülmesi imkansız olan bir hayattır. Bu sebeple vücut ve ruh kalemi ile kader kitabına yazılan yazıların hassasiyet gösterilerek bir bir işlenmesi gerekmektedir. Bu kader kitabına yazılan yazının bir gün okunacağı, önümüze sürüleceği bilincini hiç kaybetmeden içimizdeki düşman diye nitelendirilen nefsin hükümrancılığına bir an bile izin vermeksizin hakikati idrak edip ömür sermayesini muazzam yükselişlere çıkarmak kaçınılmaz en büyük gayret ve huzur vesilesi olmalıdır.

Olur da gaflete düşüp ömür hüsrana geçirildiyse bu durumda da hiçbir şey bitmiş değildir. Hazret-i Mevlânâ'nın bu konuda şu sözleri ümitvar olmamızı aşılama-k-tadır: “Ömrün geçti ise, yıprandı ise, soldu ise, yine de şu anda kökü ihmal etme! Kök susuz kaldı ise, onu hemen tövbe suyu ile sula! Ömrünün ağacının köküne âb-ı hayat dök de yeşersin. Geçmişte yaptığın bütün kötülükler, bu tövbe ile iyileşir, güzelleşir; geçen seneki zehir, bu bereketle şeker kesilir.”

Vadesi dolan her yaratılan ölür. Mesele vademiz dolmadan göz açıp kapanıncaya kadar geçen kısacık ömrümüzde gaflete dalmadan, nefsimize uyup gereğinden fazla dünyevi telaşlara kendimizi kaptırmadan yaşayabilmektir. Her an her şeyin idrakinde olup vademiz dolduktan sonra âh, keşke dememek için gayret göstermeliyiz. Çünkü dünyaya bize verilen imtihanı geçebilmek için geldik. Ahirete kıyasla dünya ömrümüz düşüneyemeyeceğimiz kadar kısadır.

Bu kısa zamanda imtihanlarda nefsimize uyararak kendimizi perişan hale getirmek ne kadar korkunçtur. Asla kendimizi dünyanın akışına kaptırmadan hakikat üzerinde yürümek esas gayemiz olmalıdır.

İyi Müslüman olmalıyız, iyi Müslüman. Bu iyi Müslüman kavramının içini asla boşaltmadan, nefsin hevâ ve isteklerine ezdirmeden kâinatın Rabbi başta olmak üzere Müslümanlığımızın samimiyetini her şeye karşı göstermemiz gerekmektedir.

Gösteriş olmadan, kabre girdikten sonra hiçbir şeye faydası olmayacak işler yapmadan dünya hayatımızı nihayete erdirmemiz gerekmektedir. Çünkü kabre girdikten sonra kabrimizi aydınlatacak olan nefsimizin istek ve arzuları değil imtihanımızın karşılığında gösterdiğimiz tavırdan dolayı Rabbimizin aydınlatmasıdır.

İnsanlar mutlu olmak istiyor. Mutlu olmak için sebepler, işaretler aramaktadır. Lâkin bize sebep ve işaret olacak en önemli vesile kendimizdir. Kendimize nefsimizi, nefsimizin isteklerini itiraf edip kendimizi her an yenileyerek geçmişte nefsimizden dolayı aldığımız yaraları sarmak gerekmektedir. Bundan sonra da kuvvetli bir adım attıktan sonra yaşadığımız hayata karşı gülümseyip çaba göstererek ömrümüzü güzelleştirebiliriz. Kendimizi asla nefsimize uyararak başkalarıyla kıyaslayıp başkalarının hâlini ve ahvalini düşünerek hayatımızı asla mahvetmemeliyiz. Huzursuzluklarımızın sebebini araştırırken en öncelikli bakmamız gereken mesele nefsimizdir. Onun farkına varmak ilk ve en önemli adımdır. O adımı attıktan sonra bahsedildiği üzere hayır ve mutluluk anlamında da zaten çabalar oluşmaya ve durumlar düzelmeye başlamış olacaktır.

Velhâsıl ömrümüzün bir kısmı nefsanî arzulardan ve kötülüklerden ziyana uğramış bir şekilde nefsin hükümrانlığında geçtiyse şayet, tövbe dirilişiyle ruhumuzu ve benliğimizi silkeleyip yükselişe geçmenin vakti gelmiştir. O ne yüce yükseliştir. Vesselam...

FAKÜLTEMİZDEN HABERLER

EHLİNE VEFÂ

-NUREDDİN BOYACILAR
İLE SÖYLEŞİ-

Hocalarımıza vefa kapsamında Fakültemiz Ravi Hadis Topluluğu tarafından organize edilen programa Ülkemizin önde gelen hadis âlimlerinden Dr. Nureddin Boyacılar konuk oldu. Doç. Dr. Yusuf Acar moderatörlüğünde gerçekleşen programda konuşan Boyacılar, anlattığı hatıralarıyla ilmin önemine temas ederek genç ilim talebelerine tavsiyelerde bulundu.

İSTİHDAM İMKÂNLARI AÇISINDAN MEB DİN ÖĞRETİMİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

-KONFERANS-

5 Ekim 2022 tarihinde MEB Din Öğretimi Genel Müdürü Mehmet Nezir Gül tarafından "İstihdam İmkânları Açısından MEB Din Öğretimi Genel Müdürlüğü" adlı konferans gerçekleştirildi. Gül, konferansında öğrencilerin sadece bilgi ve birikim açısından değil insani ilişkiler, dil eğitimi, farklı işitsel - görsel sanatlar gibi yönlerden de kendilerini geliştirmeleri gerektiğini ifade etti. Aynı zamanda bakanlığın sunduğu yurt içi ve yurt dışı istihdam imkanları, din öğretimi müfredatı hakkında da bilgiler verdi. Konferans öğrencilerimiz tarafından yoğun ilgi gördü.

MÂNÂ MEDENİYETİ

Süleyman Ragıp YAZICILAR

-KONFERANS-

Fakültemizin, İlim Yayma Cemiyeti Konya Şubesi, Ravi Öğrenci Topluluğu ve İhya Öğrenci Topluluğu işbirliğinde organize ettiği "Mânâ Medeniyeti" konulu Konferans Süleyman Ragıp Yazıcılar tarafından 19 Ekim 2022 tarihinde İlahiyat Fakültesi konferans salonunda icra edildi. Konuşmasına mânâ ve medeniyet kavramlarıyla başlayan Yazıcılar, medeniyetin önem ve değerine vurgu yaparak medeniyeti oluşturan ve besleyen bazı hususlara dikkat çekti. Sohbet tadında süregelen konferans fakülte dekanımız Prof. Dr. Ramazan Altıntaş' ın, Yazıcılar' a hediye takdimi ile nihayete erdi.

MAVİ KAPAK PROJESİ

Öğrencilerimizin sosyal sorumluluk bilinci fakültemize değer katıyor!

Fakültemiz öğrencileri, bir senedir yürüttükleri mavi kapak kampanyası neticesinde fakültemize bir adet tekerlekli sandalye ve ilk yardım çantası kazandılar.

SAHNEDEN SECDEYE YOLCULUK

Rabia Christine BRODBECK

-KONFERANS-

15 Aralık 2022 tarihinde "Sahneden Secdeye Yolculuk" adlı konferans Selçuk Üniversitesi Türkiye İlahiyatlar Akademisi Öğrenci Topluluğu tarafından fakültemizde gerçekleştirildi. Brodbeck Müslüman olma serüveninden bahsederek dinliyecilerin gönüllerinde hoş sedalar bıraktı.

GENÇLİK VE EVLİLİK

Abdülkerim TEMİZCAN

-KONFERANS-

TÜİP Konya ve Türkiye İlahiyatlar Akademisi işbirliği ile 20 Aralık 2022 tarihinde fakültemizde, Abdülkerim Temizcan tarafından "Gençlik ve Evlilik" konulu konferans düzenlendi. Öğrenciler tarafından yoğun ilgi gören program sonunda Temizcan, katılımcılara imzalı kitabını hediye etti.

FAKÜLTEMİZDEN HABERLER

ZAMANIN KUDÜSÜ

NACİ EL-BUKEYRAT

-KONFERANS-

Fakültemizin Genç Hareket Konya şubesi ile ortaklaşa düzenledikleri Mescid-i Aksa İslami Eserler Müdürü Dr. Naci el-Bukeyrat'ın "Kudüs'ün Zamanı, Zamanın Kudüs'ü" başlıklı konferans, fakültemiz Dr. Öğr. Üyesi Yusuf Sami Samancı'nın tercümanlığında 28 Aralık 2022 tarihinde gerçekleştirildi. Programda Kudüs değerleri vurgulanarak duygusal anlar yaşandı.

2022-2023 DÖNEMİ MEZUNİYET TÖRENİ

Üniversitemiz, 16 Haziran 2023 tarihinde Sultan Alparslan Kültür Merkezi'nde düzenlenen mezuniyet töreni ile öğrencilerini uğurladı. Mezunlar arasında bulunan fakülte öğrenci temsilcisi İbrahim Hikmet Ekin'in sunuculuğunu yaptığı tören, mezun öğrencilerden oluşan koronun mini konseri ve sema gösterisi ile devam etti. Hocalarımızın mezunlara yönelik tavsiyelerini içeren bir video izletisinin ardından diploma törenine geçilerek program nihayete erdi.

GELENEKSEL FAKÜLTE İFTARI

Bu yıl ikincisi düzenlenerek gelenek haline getirilen iftar programımız, 03 Nisan 2023 Pazartesi günü üniversitemiz rektörü Prof. Dr. Metin Aksoy'un katılımıyla Keykubat Köşkü'nde gerçekleşti. Samimi bir atmosferin yaşandığı programda söz alan Altıntaş, iftar programının gerçekleştirilmesine katkı sağlayan eski Konya Müftüsü Ahmet Poçanoğlu ve değerli iş adamları ile katılım sağlayan herkese teşekkür etti.

O'NU SEVMEK ENGEL TANIMAZ

-MEVLİD-İ NEBİ PROGRAMI-

20 Ekim 2022 tarihinde Ankara Yenimahalle Kani Karaca Görme Engelliler İ.H.O. öğrencileri, Mevlid-i Nebi münasebetiyle fakültemizde "Onu Sevmek Engel Tanımaz" adlı bir program düzenledi. Görme engelli Berra Kart'ın sunumuyla gerçekleştirilen Mevlid-i Nebi programı, görme engelli Hafız Bilal Taha Ardic'ın okuduğu Kur'an-ı Kerim tilavetiyle başladı. Fakültemiz dekanı Prof. Dr. Ramazan Altıntaş, yaptığı açılış konuşmasında herkes için imtihan olan dünya hayatında farklı sorularla sınılandığımızı hatırlatarak asıl önemli olanın gönül gözüyle hakikati görmek olduğuna dikkat çekti. Prof. Dr. Mithat Eser hocamız engelli sahabilerden vermiş olduğu örneklerle İslam'ın engelli bireylere bakışını anlattı. Genç Bilaller Ezan Okuma Yarışması Ankara birincisi ve Türkiye üçüncüsü olan görme engelli Hamzah Muhammad al-Nida'nın okuduğu öğle ezanı dinleyicileri mest etti. Görme engelli İrem Yalçın, Furkan Kart, Barış Günba, Yusuf Kukur, Berra Kart'ın seslendirdikleri ilahiler, Hafizenur Karmış'ın okuduğu şiir ve Berra Kart'ın tatlı sunumu dinleyicilere farklı bir atmosfer yaşattı.

2023 ÜRDÜN RİHLESİ

Fakültemiz öğrencilerini, Arapça Dil Eğitimi için Dr. Öğr. Üyesi Hasan Sevim hocamızın refakatinde Ürdün-Amman'a yolcu ettik. 40 günlük eğitim süreleri boyunca öğrenciler, tarihi mekânları ziyaret ederek eğitim süreçlerini tamamladılar. Öğrenciler; Arapçayı merkezinde, toplumunda, coğrafyasında öğrenme imkanı buldu.

HOCALARIMIZDAN MESAJLAR

Değerli Öğrenciler,

Akademik eğitiminizin bu güzide döneminde Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi ailesinin birer ferdi oldunuz. Dört yıllık eğitim serüveninizde ilmi rehberiniz olarak biz hocalarınız daima size destek olduk, olmaya da devam edeceğiz. İlim tahsili, sabrı ve istikrarı gerektiren ve sonu olmayan bir hayat yolculuğudur. Bu yolculukta sizlere tavsiyem; çok yönlü düşünen, liyakât sahibi, adil, ilimde sebat gösteren ve Türk-İslam kültür ve medeniyetine vâkıf münevver bir ilahiyatçı olmanızdır.

Doç. Dr. Fatma Şeyma BOYDAK

KENDİME NOTLAR

1. Sevgili ben! Bir Mümin olarak en büyük kazanımım ve sermayem tevhid inancımdır. Bu sebeple en büyük titizliğim tevhidi anlamaya, korumaya ve yaşatmaya yönelik olmalıdır.
 2. Allah'a karşı sorumluluk bilincine sahip olmak anlamındaki takvayı kuşanmalı, insanlara karşı güzel ahlak prensipleri çerçevesinde davranmalı ve herhangi bir yanlış işten sonra hemen onun telafisini yapmalıyım.
 3. İslam'ı nasıl tebliğ ederimden çok nasıl temsil ederimin gayreti içerisinde olmalıyım.
 4. Aidiyetlerimin vicdan kapasitemi sıfırlamasına ya da sınırlandırmasına müsaade etmemeliyim; her daim hakkı, sabrı ve merhameti salık vermeliyim.
 5. İnandığım doğru işlerde emek cimriliği yapmamalıyım. Yürek teri, akıl teri, bilek teri ve alın terini akıtmaktan kaçınmamalıyım.
 6. Sosyal hayatımda insan odaklı davranmalıyım. Bir gönlü yıkmanın Kâbe'yi yıkmak gibi bir kabahat olduğunu hatırdan çıkarmamalıyım.
 7. Öngörülebilir, hesap verilebilir, denetlenebilir ve şeffaf süreçlere dahil olmalıyım. Gizli kapaklı, abartılı ve ayrıca kazanımların kolayca elde edildiği ortamlardan kaçınmalıyım.
 8. Tacin, tahtın makam ve mevkinin geçici olduğunu; esas meselenin gönüllere girmek olduğunu unutmamalıyım.
 9. Tutarlılık ilkesini bütün işlerimde kendime şiar edinmeli ve çelişkili durumlardan uzak durmalıyım.
 10. Bana kol, kanat germeye çalışanların kolunu, kanadını kırmamalıyım.
- Rabbimden niyazım sizleri hayatınız boyunca insan kıymeti bilen kimselerle karşılaştırmasıdır.

Dr. Öğr. Üyesi Hasan SEVİM

Üniversite yılları; sonraki zamanlarda özlemle anılan, hasretle yâd edilen yıllardır. Çoğunlukla lisans döneminin kıymeti bilinmez. Oysa üniversite yılları istidatlarımızı keşfettiğimiz, kalıcı dostluklar inşa ettiğimiz, donanım ve birikimimizi artırdığımız hayatın en verimli yıllarıdır.

Lisans döneminde kazanılacak en önemli meziyetlerden bir tanesi “az da olsa devamlı olan” her işin büyük bereketler doğurduğunu keşfetmektir. Hz. Peygamber’in hadisinde geçen en hayırlı amelin az da olsa devamlı olduğu vurgusu bize disiplinin, bir Müslüman için hayatın vazgeçilmezi olduğunu gösterir. Henüz hayatın başında olan lisans öğrencisi için, bu yıllar disiplinli bir hayatı inşa etmek için en uygun zamandır.

Lisans yıllarının bir diğer kazanımı ise çok yönlü bir insan olarak yetişmenin gerekliliğini kavramaktır. Batı dünyası; merkezinde kendi medeniyet (!) değerlerinin yer aldığı “eurocentrik” bakış açısıyla insanlığa tarihin en dehşetli ve zalim dayatmasını yaşatmaktadır. Önce kendi dünyamızın meselelerini, sonra modern dünyanın problemlerini analitik bir şekilde irdelemek ve yarınlarda kendi değerlerimizle şekillenen bir dünyayı inşa ve imar etmek için var gücümüzle çalışmak zorundayız. Lisans yılları tam da bu noktada zamanın bereketinden istifade ederek modern dünyanın türlü çeldiricilerini basiretle fark edip, Müslümanca bir duruşu ikame etmek için bize en uygun fırsatları sunar.

Tüm öğrenci arkadaşlarıma disiplin ve çalışma azmiyle dolu, varlık gayemizi gerçekleştirmek için gerekli maddi ve manevi donanımları elde ettikleri bereketli bir öğrencilik hayatı diliyorum.

Dr. Öğr. Üyesi Sami BAYRAKCI

ÖĞRENCİLERİMİZDEN FOTOĞRAFLAR

Hacer Akgöz

Nimet Nur Aslandağ

Bu dergi, İsrail'in Gazze'deki üniversitelere, okullara, hastanelere, mülteci kamplarına, evlere, camilere ve kiliselere düzenlediği vahşi, barbar, insanlık ve hukuk dışı saldırıları nedeniyle hayatını kaybeden bilim insanları, öğrenciler, sağlık çalışanları, din adamları, gazeteciler, bebekler, çocuklar ve masum sivillere ithaf edilmiştir. İsrail'in iki milyondan fazla Gazzeliyi evlerinden ve topraklarından sürgün etmek istemesi insanlık dışıdır. İsrail'in uluslararası hukuka, insan hak ve hürriyetlerine aykırılık içeren tüm işgal ve saldırıları suçtur ve bu nedenle yargılanması gerekmektedir.

This journal is dedicated to the scientists, students, health workers, religious officials, journalists, babies, children and innocent civilians who lost their lives as a result of Israel's brutal, barbaric, inhumane and illegal attacks on universities, schools, hospitals, refugee camps, homes, mosques and churches in Gaza. Israel's attempt to expel more than two million Gazans from their homes and lands is inhumane. All Israeli occupations and attacks that violate international law, human rights and freedoms are crimes and therefore Israel must be prosecuted.

Bu Sayıda:

Betül UĞUR • Büşra Nur ELHAN • Cemal AYDIN • Didar Sultan TÜRKMEN • Eda ACAR • Elif Delfin AKTAŞ • Arş. Gör. Esra Dürdane ÖZEKİN • Esmâ AKAN • Esra ÖRS • Doç. Dr. Fatma Şeyma BOYDAK • Fatma Zehra AKDİŞ • Hacer AKGÖZ • Dr. Öğr. Üyesi Hasan SEVİM • Havva YILMAZ • Hulisi DURMUŞ • Kübra BÜYÜKTÖKE • Mehmet Akif AĞAOĞLU • Melike SARI • Prof. Dr. Metin AKSOY • Mervegül BİÇER • Muhammed ÖTLEŞ • Mustafa CURUK • Naciye AKDEMİR • Neriman KORKMAZ • Nimet Nur ASLANDAĞ • Doç. Dr. Ömer Faruk AKPINAR • Prof. Dr. Ramazan ALTINTAŞ • Dr. Öğr. Üyesi Sami BAYRAKÇI • Saliha Nur AKDAĞ • Sümeyye ACAR • Tuba UĞUR